

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 32 (41)
7.VIII.-13.VIII. 2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дароваността им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото именование увеличава своята парична стойност, ставайки безценни за децата и внуците.

БЪЛГАРСКИ ЦАРИЦИ V-VII век

Гая Маджарова

Всеки носи в себе си великата тайна за произхода на своя род.

Преди повече от век Г. С. Раковски писа: "Историята на един народ е най-полезната от всички науки, понеже отразява нравствения му образ и го напътява към благогенствие... Узнае ли човек причините за благополучие или страдание на праотците си, той съумява да ръководи добре живота си, за да спечели слава и почит и да избегне беда и презрение. Историята трябва да почива на истината, тя не трябва

да се поддава на пристрастие и да се води по суеверия, иначе ще напакости много на потомците, възпитавайки ги в страх и мекушава неподвижност... Истинска учителка на народите е, собствено, не отделната-народностна, а всемирната история. Обаче тя не е била поставена досега от европейските учени на правилни начала. Защото тези учени са излизали досега от гръцките и еврейските писатели и са забулвали миналото на народите в мъглата на митологията, като не са знаели нищо за древноста книжнина на Хиндус-

тан, тъй стара и тъй достъпна..."

Писано преди повече от век, но звучи актуално! Трудно е да се изтрие от учебниците и от умовете на поколенията вълпената изкривена история на човечеството. С настъпването на Новото хилядолетие всички натрупани през вековете лъжи започват да се разпръскват. Времето на мрака бавно и мъчително отминава. Светлината на Истината събужда все повече хора за нов живот. За да приемем новото, трябва да осъзнаем миналото... Колкото и странно да звучи, във всеки човек има запис на миналото на неговия род. Информацията е достъпна, но повечето хора не осъзнават това. Всеки от нас, ако пожелае, може да направи едно пътуване във времето. Да надникне в дебрите на отминалите времена и да разбере защо се е родил точно сред този народ и на това място...

Можем да направим пътешествие назад във времето между пети и седми век. Това е време на възход и падение на много нови и стари империи. Време, в което настъпва рязка промяна на климата на Земята и големи племенни групи се изселват в по-привлекателни земи... Писанията съобщават, че в 374 година започнало Великото преселение на народите. Всички племена, които влизали някога в Хунската държава, се насочили към Европа.

На стр. 6-7

"Хан Аспарух" 1941 г.
худ. Илия Петров (1903-1975г.)

Понеже нямаш възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка: „Срещу идеите, изложени в серията книги „Звънящите кедри“ се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благосъстоянието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да привеждат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея.“

Владимир Мегре

"Именията на Ведическата култура!

Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рай само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се предаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука.

Владимир Мегре

КЪДЕ Е РАЙСКАТА СТРАНА?

Където и да скитаеш, няма да наидеш Райската страна. Тя има погледа на мама - със изворната светлина.

Където и да бродиш, няма по скъп от бащиния праг. От погледа свещен на мама, от изгрева - рожден и драг.

Огнище бащино. Словата на родната и свята реч. И оня поглед на децата, когато идеш отдалеч.

От родната и мила къща - по-хубава не ще съзреш. Тя свети цяла

щом се връщаш - и челядта да събереш.

Огнището с любов светулка. Очите гаят роден край. И тишината нежно гука.

Рогината - Това е Рай!

Никола ГИГОВ

До Президента на Р.България
До Председателя на НС на Р.България
До Министър-председателя на Р.България

ОТВОРЕНО ПИСМО

Многоуважаеми господа,

Това писмо пишем до вас, за да представим нашето предложение за по-бързо и трайно преодоляване на настъпилата демографска криза у нас. Доказателство за актуалността на проблема е решението на г-н Президента да проведе първото за тази година заседание на Консултативния съвет по национална сигурност. На него се определи преодоляването на демографския срив като основен приоритет на националната ни сигурност и се взе решение за изработването на дългосрочна стратегия. Но реални резултати от нея се очакват едва след 20 години.

Такова закъснение буди тревога в обществото, защото ще се увеличи остаряването на населението и ще се

наруши съотношението между етносите у нас. Тези факти налагат необходимостта заедно с познатите икономически и социални мерки да се търсят и прилагат нови, нестандартни решения за преодоляването на демографската криза. Намирането на таква е възможно, когато се анализират всички причини довели до кризата.

Според нас такава причина първо е ускорената индустриализация на страната ни по време на социализма, която доведе до масово изселване на хората от селата и струпването им в градовете. Тогава въпреки високата трудова заетост и социална осигуреност на народа раждаемостта започна да намалява и стигна до 1-2 деца в семейството.

Втората причина е то-

талният срив, настъпил във всички области на обществената живот с промяната у нас от 1990 г. Той доведе до масова безработица и рязко спадане на социалната осигуреност на хората, което предизвика несъществуваща по размери в цялата ни история изселническа вълна за чужбина. Средно годишно около 30000 души, предимно млади хора, напускат страната ни да търсят работа и сигурност в други страни. След промяната болшинството от българските граждани заживяха в условия на ниско осигуреност и страх от настоящето и бъдещето за себе си и още повече за своите деца.

Тези изселнически процеси доведоха до разкъсването на родовите връзки и загубване на родовата памет.

На стр. 5

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0,1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0,1 ха, ще се получи 0,5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

Вече излезе на пазара петата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail&rodimenie@yahoo.com

НАТУРАЛНОТО ХРАНЕНЕ

Моето разбиране за натурална храна е същото, както и за натуралното земеделие. Така, както натуралното земеделие се подчинява на законите на природата, същата природа, която се разбира от неразличаващото съзнание, така и натуралното хранене - това е начин на хранене, при който храната, събрана в див вид или отгледана по методите на натуралното земеделие, а също така и рибата, хваната по натуралния метод, се добиват без преднамерена дейност с помощта на неразличаващото съзнание.

Селскостопанските култури, които са се отглеждали в продължение на хиляди и десетки хиляди години и са станали част от живота на хората, не се явяват напълно продукт, роден от различаващото съзнание, затова те могат да бъдат считани за натурална храна.

Но новите сортове, които са се създавали не под влияние на естествените условия, а с помощта на агрономството, което се е отдалечило много от природата, а също така и рибата, мекотелите и домашните животни, които се произвеждат промишлено, попадат извън категорията на натуралната храна.

Земеделието, риболовът, животновъдството, всекид-

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

невните реалности на храната, дрехите, жилищата, духовния живот, всичко това трябва да се намира в единство с природата.

Рибарите и фермерите в японските села следват повелите на природата, като употребяват сезонна храна от обкръжаващата ги среда.

От ранна пролет, когато седемте треви прорастват, фермерът може да изпита седем вкусови усещания. С тях се съчетава добре финият вкус на водния охлюв и морските мекотели.

Сезонът на зелените растения настъпва през март. Хвощ, орловата папрат, пелин, осмунда и други планински растения и разбира се, младите листа на фурмата, прасковата и издънките на планинският ясен - всичко това може да се яде. Притежавайки лек фин вкус, те представляват изискано блюдо и могат също така да се използват като подправки. На морският бряг могат да се събират морски зеленчуци - кафяви водорасли, нори, водорасли, които растат по скалите, притежаващи приятен вкус и намиращи се в изобилие през пролетните месеци.

По времето на появата на младите издънки на бамбука, каменният костур, морс-

ката платика и ивичестата риба имат най-добър вкус. Сезонът на цъфтенето на ирисите се отбелязва с лентовата риба и скумрията "сашими". Зеленият грах, снежният грах, лимският фасул, бобът са много вкусни, ако се ядат направо от шушулките или се варят цели така, както и неочистения ориз, пшеницата и ечемика.

Към края на сезона на дъждовете (в голямата част на Япония сезонът на дъждовете продължава от юни до средата на юли) се набавят японските сливи, а горски ягоди и малини могат да се събират в изобилие. В това време възниква естествената потребност от лютивия вкус на лука и от пресните плодове, такива като мушмула, праскови и кайсии. Плодовете на мушмулата не са единствената част на това растение, която може да се яде. Счуканите семена могат да се използват за приготвянето на "кофе", от листата се прави чай, който се явява и прекрасно лекарствено средство. От листата на прасковата се прави тоник, който подпомага дългия живот.

Под яркото лятно слънце да се ядат медни пълнежи в сянката на голямо дърво - това е прекрасно прекарва-

/Въведение в натуралното земеделие/

не на времето. В това време узряват много летни зеленчуци: моркови, спанак, репички и краставици. За преодоляването на лятното отпускане на тялото е полезно растителното масло или маслото от сусам. Ястията, приготвени от зърно, добре удовлетворяват намаления апетит през лятото. Тогава често фермерите приготвят ечемичени макарони с различна форма и размер. През лятото узрява гречката. Това растение дава храна, която се усвоява добре в този сезон.

Ранната есен е щастливо време със соята и малките червени бобени шушулки, големия брой плодове и зеленчуци и различни хлебни растения, узряващи по това време. Питките от просо украсяват празника на есенната луна. В късна есен варят царевича и ориз с червен боб, гъби "матсутаке" или се наслаждават на кестените. Много е важно да се отбележи, че оризът, който е събрал в себе си слънчевите лъчи на цялото лято, дълго узрява през есента. Това означава, че основната храна, която се получава в голямо количество и е богата на

калории, е обезпечена за студентите зимни месеци.

С първите студове хората започват да поглеждат към рафтовете с риба. Дълбоководните риби като жълтоопашатата и рибата тон се ловят през този сезон. Интересно е, че японската ряпа и листните зеленчуци, които в това време са в изобилие, се съчетават добре с тези риби.

Новогодишните празнични блюда се приготвят основно от тази храна, която е Маринована и осолена специално за големите празници. Осолена съомга, сельсодка, яйца, червена морска платика, омар, ламинария (водорасли) и черен боб се поднасят всяка година на този празник в продължение на много векове. Изкопавайки репите, които са оставени в грунда под покривката на почвата и снега, те стават приятно допълнение към менюто в зимния сезон. Зърнените и различните бобови култури, а също така мисо и соевия сос са основните хранителни продукти, които са винаги под ръка в това време. Заедно със зелето, ряпата,

тиквата и пататите, запасени през есента, в тези месеци на зимен студ се употребяват и други разнообразни видове храна. Празът лук и дивият лукшалот се съчетават добре с финия вкус на стридите и морските краставици, които могат да се съберат в това време.

С появата на водната гърбица, овчарската торбичка, звездицата и други диви треви може да се събират натурални пролетни треви направо под прозореца на кухнята. По такъв начин, придържайки се към простото хранене, събирайки във всеки сезон тази храна, която е достъпна, наслаждавайки се на здравословния и полезен вкус, местните селяни използват всичко, което им дава природата.

Селяните познават финия вкус на храната, но не им е познат тайствения вкус на природата. Или, по-точно им е познат, но те не могат да изразят това чрез думи.

Натуралното хранене лежи направо под краката ни.

(Слегва)

(Продължение от миналия брой)

- Разбираш ли, това, което аз зная, го знаят на части различни хора в света, в който ти живееш, а всички заедно знаят почти всичко, само че не докрай разбират механизма. И така, помечтах си аз, как ти ще отидеш в големия град и ще разкажеш за мен и за това, което ти поясних, на много хора. Ще го направиш с тези начини, по които вие обикновено разпространявате всякаква информация, и ще напишеш книга. Нея ще я прочетат много-много хора и ще им се открие истината. Те ще започнат по-малко да боледуват, ще променят отношението си към децата, ще изработят за тях нов начин на обучение. Хората ще започнат повече да обичат и Земята ще излъчва повече светла енергия. Художници ще наричат мои портрети и това ще бъде най-доброто от всичко, което са рисували. Аз ще се опитам да ги вдъхновявам. Те ще направят то-

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пееенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

ва, което вие наричате кино, и това ще бъде най-прекрасният филм. Ти ще гледаш всичко това и ще си спомняш за мен. При теб ще дойдат учени хора, които ще разберат и оценят това, което ти разказах, и много неща ще ти обяснят. Ти ще им повярваш повече отколкото на мен, и ще разбереш, че никаква вещица не съм, а човек, само информация имам повече отколкото другите. Това, което ще напишеш, ще предизвика голям интерес и ти ще станеш богат. В банките на 19 страни ще имаш пари и ще пътуваш по светите места, и ще се очистиш от всичко тъмно, което има в теб. Ти ще си спомняш за мен и ще ме обикнеш, ще поискаш пак да ме видиш и сина си също. Мечтата ми беше много ярка, но възможно е и малко молеща. Заради това, навярно се случи всичко. ТЕ я приека като план за действие и се решиха да пренесат хората през отрязък време на тъмните сили. Това се допуска, ако планът в детайли се ражда на Земята, в душата и

мислите на земен човек. Навярно, ТЕ възприека този план като грандиозен, а може би и сами са добавили нещо в него, затова тъмните сили така силно са активизирали своята дейност. Такова още не е било. Разбрах това по Звънящия кедър. Неговият лъч стана много по-плътен. Той звъни сега по-силно - бърза да отплати своята светлина, своята енергия.

Аз слушах Анастасия и в този момент у мен все повече се затвърждаваше мисълта, че е луда. Може би е избягала отдавна от някоя болница и живее тук, в гората, а аз и преспах с нея. Сега може и дете да се роди. Ама че история! Още по-вече, като я гледах с каква сериозност и вълнение говори, се постарях да я успокоя:

- Не се безпокой Анастасия, твоят план е очевидно неосъществим, затова и няма защо да се борят светлите и тъмните сили. Ти все пак достатъчно подробно познаваш нашия обичаен живот, неговите закони и условности. Работата е там, че у нас сега се издават огромно множе-

ство книги, но даже произведенията на известните писатели не ги купуват много. Аз съм не съм писател, а следователно нямам нито талант, нито способности, нито образование, нещо си там да напиша.

- Да, по-рано ги нямаше, но сега ги имаш - заяви тя в отговор.

- Добре - продължавах да я успокоявам аз, - даже и да се опитам, никой няма да напечатат това, няма да повярват в твоето съществуване.

- Но аз съществувам. Аз съществувам за тези, за които съществувам. Те ще повярват и ще помогнат на теб така, както ще им помогна после аз.

Не веднага ми стана ясен смисълът на фразата й и аз отново направих опит да я успокоя.

- Няма да се опитвам нищо да пиша. Няма в това никакъв смисъл, разбери го накрая.

- Ще напишеш. ТЕ вече явно са съставили цяла система от обстоятелства, които ще те заставят

миналата година, когато още не я познавах така отблизо като сега и не бях преспа с нея. Сега, година по-късно, това се беше случило.

- Значи, всичко вече се случва? - попитах я.

- Разбира се. Ако не бяха ТЕ, е и аз мъничко, втората ти експедиция би била невъзможна. Та нали ти едва-едва свързваше двата края след първата и нямаше никакви права над кораба.

- И какво, повлияла си на параходството, на фирмите, които ми помогнаха?

- Да.
- Та ти си ме разорила и си нанесла ущърб и на тях. Какво право имаш да се намесваш? И аз съм оставил кораба и седя тук с тебе. Може би там вече всичко е изпокрадено. Ти сигурно владееш някаква хипноза. Не, още нещо по-лошо, ти си вещица и край.

- Никога и нищо лошо никому на съм правила и не мога да направя. Аз съм Човек! Ако така те вълнуват земните блага и парите, то почакай малко - всичко ще ти се върне. Аз съм виновна пред тебе, че помечтах така, но иначе не можах да го измисля тогава. Ти не възприемаш логиката, тебе трябва да те заставят с помощта на жизнените обстоятелства на твоя свят.

- Ето, моля ви - не изтърпях аз, - значи все пак "да ме заставят". Правиш го ти, а искаш да изглеждаш обикновен човек.

(Слегва)

ПАЗАРДЖИК - СТОЛИЦА НА ПОЕЗИЯТА?

/една необичайна среща/

Николай КАФТАНДЖИЕВ

Направихме из страната обиколка - Сандански, Пловдив, Пазарджик, Велинград. Бяхме най-често трима: Атанас Панчев, главен редактор на седмичника "Родово имение", Ефим Кушнер, виден международен деятел на движението "Анастасия" и аз в качеството на проучвател на живота и делото на Петър Димков. В срещите ни в тези четири града, Панчев и Кушнер представяха идеите на Анастасия и родовите именения. От своя страна, говорех за Петър Димков като един от строителите на третата българска държава и виден европейски хуманист. За срещата ни в Сандански вече излезе материал в бр. 29 на седмичника. Ще излезнат материали и за другите ни срещи. Не скривам, че най-силно бях впечатлен от трима членове на литературния клуб "Алеко Константинов", които бяха дошли в Пазарджик на уредената среща с гражданството. **Именно за впечатленията си от тази среща с тях и подарените ни книги пиша настоящите редове.**

Още в началото на срещата бях впечатлен от един човек с бяла брада, който ми напомни за Толстой и неговите следовници. След приключването на срещата научих, че той е Петър Шахларски, председател на клуба, поет, писател и журналист, но че твърдия хляб на живота си е изкарвал като мишор под земята, летейки с идеите и творчеството си в нелесната вис. Представи ми и председателя на клуба Константин Генчев, с който съм съприкосновявал в миналото като журналист, и Костадин Ваклев. По време на пътуването и следващия ден бях в плен на подарените книги. Те са **ЩАСТЛИВИЦИТЕ**, литературен сборник на литературен клуб "Алеко Константинов" - Пазарджик, изд. Пловдив, 2004. 84 с. и на Костадин Ваклев **ПАЗАРДЖИШКИ "РАЗКАЗИ" И СОНЕТИ**. Лирика. Книга 6-та. Пазарджик, 2006. 102 с.

В началото на стихосбирката на Костадин Ваклев чета:

"Една вечер, посветена на поезията, в читалище "Христо Ботев", известният

български поет Евтим Евтимов каза вълнуваща за мен похвала, че Пазарджик е столица на поезията.

Ерато /музата на поезията/ е при нас, вдъхновява ни."

Думата "столица" е много задължаваща и вероятно и другите градове с известно основание биха могли да претендират за нея, та затова в заглавието я поставих с питанка. Но едно е неоспоримо - в Пазарджик има хора с души на поети. Не всички от тях, ако летвата за поезия е поставена твърде високо, може би биха могли да я прескочат, но поетичната им чувствителност е засвидетелствана от тези два сборника, а това за мен е основното. България се нуждае от високо чувствителни чеда, обичащи отечеството си и родните си къщища, какъвто е случаят с пазарджиклии.

Голяма част от стихотворенията на Костадин Ваклев в посочената стихосбирка са посветени на любимия му град и ако съпоставя съдържанието й и думата в заглавието на стихосбирката "разкази", излиза, че тези разкази и в 6-те книги ще да са все стихове за любимия му град. Настоящата си творба той е разделил на 6 раздела: "Моят град", "Обич", "Небеса", "Двубоят", "Национални герои" и "Сонети". Тя разкрива една чувствителна поетична душа, която се вдъхновява от Левски, Бенковски, от други герои и от Оборище, природата, красотата, но най-силно в

Срещата във Велинград

него искри любовта му към Пазарджик и отишлата си вече от земята негова дружка в живота.

Литературният сборник "Щастливците" бе цяло щастие за мен, защото съм пристрастен към краезнанието. От опит знам, че всяко българско селище, пък било то и селце, има достойни българи, които трябва да познаваме. Така се оказа и с този сборник, защото той ми даде известна по-богата представа за Пазарджик и неговите общественици и творци. Някои от тях бях частично изучавал /Станислав Доспевски и Константин Величков/, членът на клуба

в миналото Георги Стоянов - Бигор е бил дълги години мой директор, като ръководител на Българска филмотека, проучвателят на Орфей, родолюбецът Никола Гигов, е и наш приятел.

В сборника са представени творби, стихове и проза на 16 членове на литературния клуб "Алеко Константинов". С трима от тях, Константин Гинчев, Петър Шахларски и Костадин Ваклев, както вече посочих, вече се опознахме и сблизихме. Уверен съм, че през есента с тях и други представители на клуба ще обменяме мисли и чувства. Нещо повече: взаимно ще си гостуваме. Ние на пазарджиклии, благодарение главно на клуба, а клубът ще ни гостува в София и

на в. Родово имение", и на Комитета за всенародно честване на Петър Димков по случай 120-годишнина от неговото рождение - 6/19 декември 2006.

В предговора на сборника е подчертано:

"Този сборник е трети по ред за последните 10 години, отразяващ творчеството на членовете на литературния клуб. Ние всички живеем в града край Марица и бесапарските хълмове на красивата Родопска планина, планината на Орфей - град Пазарджик. Тачим миналото на род и роден край, обичаме хората на перото и се прекланяме пред творчеството и личния пример на Константин Величков, Димитър Бояджиев, Теодор Траянов, Станислав Доспевски и десетки други културни дейци.

Ние, сегашните членове на клуба, поддържаме духа, традициите и продължаваме дейността на създаденото първо литературно сдружение в Пазарджик преди повече от 60 години "Светлина".

Предоставям възможността на колегите си от в. "Родово имение" да представят, макар и частично, литературни творби, съдържащи се в сборника. За себе си запазвам възможността да представя личността и делото на председателя на клуба Константин Генчев в качеството му на "доайен на градската журналистика, историк и архивист".

София, 19.07.2006 г.

ДЕСЕТИ МЕЖДУНАРОДЕН СИМПОЗИУМ СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА 2006
16 АВГУСТ - 20 АВГУСТ
ПРОТОБЪЛГАРСКИ, СЛАВЯНОБЪЛГАРСКИ, СЪВРЕМЕННИ ДУХОВНИ УЧЕНИЯ В СЪЗВУЧИЕ СЪС СВЕТОВНИТЕ

Мото на Десетият Международен Симпозиум - КООРДИНАЦИЯ И СЪТРУДНИЧЕСТВО - ПРОШКА И СЪСТРАДАНИЕ

Среща на култури и цивилизации

Откриване на симпозиума на 16 август от 18 часа, Хижа Рилски езера /новата хижа/

Място на провеждане - хола на хижата, наличие на видео, телевизор, компютър и щрайб-проектор по време на лекциите.

Програмата на симпозиума се актуализира постоянно като съдържание и време на лекциите.

За записвания и участие в симпозиума - тел.02-986-77-73, 02-975-38-70 или 0887 025 404, книжарница Новото битие

Лектори и съответните лекции

Три основни информационни блока

- *Българщина и корени на българите - траки, славяни и българи*

- *Инакомислие в границите на толерантността*

В тазгодишния симпозиум участват следните сдружения: "Културна Асоциация Беинса Дуно", Сдружение "Ден", "Федерация за духовно единение Роза", "Всенародно екологично движение (ВЕД) Родово имение".

Народният певец Стоян Борисов ще присъства на откриването на симпозиума

♦ Проф. Хари Салман - дългогодишен гост на Симпозиума

♦ Академик Медиков, проф. д.и.н., бивш депутат от Руската дума, председател на руската Родова академия (РА)

♦ проф. Антонов, Живко Желев, Метод на записване на информацията - структура на водата

♦ Христо Танев, автор на студията за Азът на българите

♦ Инж. Таньо Танев, разработващ археометрия на глаголицата

♦ Атанас Панчев, гл. редактор на в. "Родово имение"

♦ Никола Гигов, "Тайната на Орфей" /орфизъм и траки/, представа новите си книги

♦ Д-р Стефан Гайдарски, "Тракийското писмо декодирано"

♦ Николай Кафтанджиев, "Езотеричните виждания за богомилството в България"

♦ Владимир Богданов, "Лихвата - ракът на обществото"

♦ Надка Иванова, "Педагогически въпроси в учението на Беинса Дуно"

♦ Константин Златев, "Божественото Учение на Беинса Дуно"

♦ Върбанка Николо-

ва, Лечителството на Василий Врач "

♦ Румяна Русева, "Орфизъм, богомилство и Европейски ренесанс"

♦ Паско Николов, "Силата на молитвата"

♦ Борислав Иванов

♦ Екатерина Пейчева
И групи, които очакват да потвърдят своето участие.

Следвай сърцето си!
ПРОГРАМА НА ЛЕКЦИИТЕ ЗА 16 АВГУСТ, СРЯДА, ХИЖА СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА

18 Часа - Откриване на деветия симпозиум "СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА"

20 Часа - Тема: Орфей, траките, благите българи, Никола Гигов.

ПРОГРАМА НА ЛЕКЦИИТЕ ЗА 17 АВГУСТ, ЧЕТВЪРТЪК, ХИЖА СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА

17 часа - лектор Николай Кафтанджиев, Езотеричните виждания за богомилството в България.

ОБЩА ДИСКУСИЯ - За българщината и стратегията за възвръщане на българската култура. Трябва ли това най-древно население на планетата да знае своя произход, своите корени, как трябва да се постави новото начало на Новата история!

Каква трябва да бъде стратегията за духовно единение Роза, "Всенародно екологично движение (ВЕД) Родово имение".

Какво е това нещо българин! Трябва да се положат отначало основите и върху тях да се гради фундаменталния първи етаж!

Кои български исторически книги са първите, които всеки българин трябва да притежава у дома си! Трябва ли да се говори ясно и точно за понятието "геноцид на нацията"?

22 часа - прожекция на филм.

ПРОГРАМА НА ЛЕКЦИИТЕ ЗА 18 АВГУСТ, ПЕТЪК, ХИЖА СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА

17 часа - Лектор Константин Златев, Божественото Учение на Учителя Беинса Дуно.

19 часа - Върбанка Николова, Лечителската школа на Свети Врач.

20 часа - проф. Антон Антонов и Живко Желев, Метод на записване на информацията и структурата на водата.

ПРОГРАМА НА ЛЕКЦИИТЕ ЗА 19 АВГУСТ, СЪБОТА, ХИЖА СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА

18 часа - лектор Владимир Богданов, Лихвата - ракът на обществото.

20 часа - Николай Кафтанджиев.

21 часа - Педагогически въпроси в учението на Беинса Дуно.

22 часа - свободна тема.

Десети международен симпозиум Седем Рилски езера от 16 август до 20 август
"Към Прехода с Прошка и Любов! Единение на всички българи по света"
Новата хижа Рилски езера
Откриване: 16 август, сряда от 18 часа
За участие представяне на лекциите в предварителен срок от един месец
Координация: Културна Асоциация "Беинса Дуно" и Сдружение "ДЕН"
телефони: 02/986 77 73 или 088/702 54 04, 02/975 38 70

Специални видове компост и тяхното приложение

(според Работната група за биологично градинарство и Изследователския институт за биологично земеделие в Галс, Швейцария)

Хартмут ВОГТМАН

Компост от коприва:

Компостът от прясна коприва е отличен материал за биологичната домашна градина. Раздробените растения се смесват в съотношение от три части (по отношение на обема): раздробена коприва и една част почва или компостна смеска, или изходен компост смесено, примесено с малко скално брашно, овлажнено и заложено за компостиране. Важно е копривата да е окосена преди цъфтежа.

Употреба: особено при интензивно хранещите се растения, но също и като изходен компост за други видове компост.

Почвен компост:

Почвеният компост съдържа висок дял почва и поради това е беден на хранителни вещества. За производство на почвен компост са подходящи тревни чимове, блатна тиня и изкопана градинска почва.

Чимове се нареждат равно с корените нагоре. Между пластове се посипва един или повече сантиметри компостна почва, а може и компост от коприва или обогатен с водорасли варовик.

Блатната тиня или изкопана почва най-напред се разстила и така се отводнява, след което се примесва със стърчащ материал, като например раздробени клони и се налага. Особено важно е подаването на добър изходен компост като материал за облагородяване.

Употреба: Компостът от тревни чимове се използва преобладаващо за цветни култури. Почвеният компост от блатна тиня и земни изкопи е подходящ за зеленчуци.

Компост от шума:

Видовете шума са различни по своя стойност. Така например буквата шума има високо варовиково съдържание, докато дъбовата шума позволява да се направи по-скоро компостна смеска с ниско киселинно съдържание. За да не прилепват здраво едно към друго компостираните листа и по този начин да възпрепятстват достъпа на въздух, преди налагането те се раздробяват с белачка или косачка, след което се смесват с почва, компостна смеска, изходен компост и торф (съотношение 2:1) и се настилат.

Употреба: Като почва за цветя и за разсад. Компостът от дъбова шума подхожда особено добре за растения като рододендрон и азалии.

Компост от животинска тор:

Добрият компост от животинска тор е най-доброто, което може да се предложи за усилено хранещите се растения и отчасти за отглеждане на разсад. За производството на такъв компост са подходящи както пресният, така и изсушеният тор. Последният трябва преди залагането да се овлажни добре или да се разрежи с вода до течен тор, който да се използва за овлажняване на друг материал за компостиране. Най-балансиран по своя състав е говеждия тор. Другите видове тор са с по-едностранно съдържание, но въпреки това са ценни. При тяхното приложение трябва да се взема предвид състоянието на почвата и съдържанието на хранителните вещества в тора.

Пресният тор трябва да се компостира колкото е възможно по-бързо. Той може с успех да се нагласи за "разхвърляно компостиране" и да се вкара съвсем леко в почвата. Тази мярка се препоръчва преди всичко през

пролетта преди засаждането на интензивно хранещите се растения. Когато се компостира тор на купчина, трябва да се примеси с около 10 % пясък, компостна смеска или изходен компост, както и скално брашно или пък някои от вече споменатите добавки. Бедният

на слама тор трябва да се примеси с накълцана слама или шума.

Употреба:

а) като тор за интензивно хранещите се растения
б) примесен с 50 % добра градинска почва за отглеждане на разсад.

Отпадъчен компост:

Това е продукт, който се компостира от разумното рециклиране на битовите отпадъци, смесени обикновено с утайки от пречиствателни съоръжения. В смисъла на пестене на суровини и тяхното разумно рециклиране е целесъобразно да се насърчава използването на отпадъчен компост в земеделието и в градинарството. При все това отпадъчният компост не е уеднаквен материал и съдържанието на хранителни вещества може да варира много силно в зависимост както от компостния материал, така и от годишното

време. Може да се случи освен това отпадъчният компост да бъде наситен с тежки метали поради съдържанието им в утайката от пречиствателните съоръжения. Окончателната преценка на отпадъчния компост е възможна само тогава, когато се познава до известна степен

точния му състав. Ако това е възможно, то отпадъчният компост може да се използва в градината, щом като е действително узрял.

Употреба: Ако материалът все още не е достатъчно узрял (по правило това се познава по аромата, мирише неприятно на боклук), той може, смесен с пясък като мулч, да се използва само на повърхността или самостоятелно след по-нататъшно компостиране. Ако съставът на отпадъчния компост е непознат, то този материал може да се използва най-много като мулч за декоративни растения.

Дървесен компост:

Дървесни отпадъци от дървопреработващата промишленост може много добре да се използват за заместител на торфа. Важно е при това да се използват само дървесни отпадъци, които не съ-

държат пестициди. Дървесната кора може при добавяне на богат на азот материал да се компостира почти като сламата. Предлаганият днес в търговската мрежа дървесен компост се произвежда промишлено и съдържа добавка или на минерални торове (преди всичко карбамид) или на утайка от пречиствателни съоръжения, а в някои случаи и птичи тор. Компостираните с птичи тор дървесен компост е най-добрият материал за биологично работещия градинар и може да се употребява директно или смесено с хубава глинеста почва, за да се получи почвена смеска за саксии и цветя. Дървесният компост има освен това по-добра структура от торфа (разнозърнеста едрина) и почти неутрална почвена реакция.

Употреба: Най-подходящ като заместител на торф, респ. на торфен компост.

Изходен компост:

Като изходен компост се обозначава внимателно направения с примесване на лечебни билки компост, който се използва за облагородяване на пресен материал. При производството на специални видове компост винаги трябва да се запазва като изходен компост една част от компостната смеска. Също и остатъците след пресяване на обикновена купчина компост може да се определят като изходен компост, тъй като те съдържат всички микроорганизми на пресявата компостна смеска. Затова те трябва да се примесват винаги към новия материал, който се залага.

Употреба: За облагородяване на трудно угниващи материали като слама, шума, дърводелски трици и брашно е необходим на всяка цена добър изходен компост. Той е също така най-подходящ за производството на чернозем.

Сламен компост:

Само слама угнива трудно. Това не важи само за овесената слама. Преди напластяването сламата трябва да се надrobi (да се накълца) и преди всичко добре да се навлажни. Една бала слама е най-добре да се държи няколко дни преди накълцването в корито с вода. Когато сламата е добре напоена с вода, тя се смесва с почва и изходен компост в съотношение 2:1 и се добавят няколко пълни шепи водораслово брашно или суров фосфат. При оформянето на купа или дори по-късно по време на компостирането материалът се полива с разтворен във вода птичи тор. Този течен птичи тор трябва да бъде така дозиран, че на килограм суха слама да се падат по около 250 гр. сушен птичи тор.

Употреба: Сламеният компост е особено подходящ за всички ягодоплодни растения и храсти, а също за лук и моркови, макар че е добавен относително малко птичи тор.

Торфен компост:

Торфът може да бъде значително подобрен чрез компостиране с различни богати на азот материали, като тор. Примесването на рогово и/или костно брашно в такъв вид компост е доказало своите предимства. При употребата на торф като добавка към купа компост се препоръчва едновременно 5 до 10 % от общото тегло добавка на обогатен с водорасли варовик.

Употреба: Торфът се използва предимно за пълнеж, респ. за разрохкаващ материал в определени случаи за тежки почви и при "обичащите киселинност" растения. Намира приложение при определени случаи повърхностно като покривен материал. Торфът се отличава особено чрез защитното действие срещу гъбните заболявания.

ДОБАВКИ В КОМПОСТА

Хартмут ВОГТМАН

Между добавките в компоста може да има допълнителни вещества, които се прибавят заради съдържанието на хранителни вещества или подобряването на структурата на компостиран материал. Към тях спадат органични и минерални материали като животински тор, вар, водораслови продукти, скални брашна, рогови стърготини, рогово брашно, костно брашно, бентонит, глинеста почва, торф, компост и пясък. От друга страна, в търговската мрежа се предлагат и други компостиращи материали, които ускоряват проце-

са на угниване и помагат за преодоляване на трудностите при компостирането. Прибавянето на такива компостиращи материали в повечето случаи е в незначителни количества. Трябва обаче да се придържаме здраво към правилото, че за доброто компостиране е важно оптималното и разнообразно съдържание на материала при спазване на съотношението въглерод/азот, при достъп на въздух и водно съдържание! Едва когато са изпълнени тези основни условия, съществува възможност да се повлияе за определено насочване на угниването с компостиращи средства. Вие не мо-

жете обаче в никакъв случай да направите добър компост от лош материал за компостира-

не! При средствата за компостиране различаваме основно два вида:

а) чисто билкови активатори или биологич-

но-динамични билкови препарати за компостиране;

б) средства за компос-

тиране, които съдържат и други органични субстанции, като напр. бактерии, микроскопични гъби и др.

Приложение на компоста

Хартмут ВОГТМАН

По принцип компостът се използва, както е получен. Това е валидно както за компост на купи, така и за компост от варели или сандъци. Препоръчва се годишно да се изнасят най-малко 6 кг компост на кв. метър. Това отговаря грубо на 3 лопати компост на кв. метър. От само себе си се разбира, че при бедни на хумус почви поне през първите години трябва да се употребява повече компост (най-малко 10 кг на кв. метър).

За производството на почва за разсад компостът трябва да бъде пресят. Тази мярка се препоръчва и тогава, когато в компоста има значителни части от неугнил материал - дърво или храстовидни и тревисти растения. Остатъците от пресяването са с предимство при налагането на нова купа компост или начално пълнене на сандък, респ. силажно хранилище. В смисъла на едно облагородяване по този начин се постига засилване на процеса на гниене на пресния материал. Пресият материал подхожда превъзходно и за покриване на засетите семена в браздата или за пълнене на гнездата преди поставянето на разсада.

И ВСЕ ПАК СЕ РОДИ КЛУБ НА ЧИТАТЕЛИТЕ В ГРАД СМОЛЯН

Димитър КОСТАДИНОВ

По примера на много градове в страната и ние гражданите от гр. Смолян решихме да създадем свой Клуб на читателите на книгите "Звънтящите кедри на Русия". Като най-подходящо място за учредяването му определихме едно от читалищата в града. Пишещият тази статия се срещна с представител на ръководството му за разрешение и определяне на датата. Получих съгласие и ден за провеждането на срещата - 15 март т.г. Нарочно не споменавам името на читалището, защото неприятностите, които възникнаха след съгласуването, не са по вина на неговите ръководители. На тях мога само да благодаря и да се извиня за понесения тормоз. Със съмишленици направихме подходящата разгласа по кабелното радио и чрез обяви.

И се започна нещо, което не очаквах. Един о.з. полковник катаджия отива в читалището и заплашва ръководството му, че е отворило вратите за сборище на опасна секта. За това той се позовава на статия от вестник "Телеграф", озаглавена "Секта изкупува имоти". Този господин се заканва да се обади за случая в Министерство на културата. И наистина го прави в деня, определен за събранията. Отново неговите аргументи са редовете в същата статия. Министерството, едва ли само на тези доводи, дава нареждане на кмета на града. Той от своя страна извиква представител на ръководството от читалището и му предава нареждането, спуснато отгоре. Посоченият "чистач" на вярата същия ден е бил забелязан от граждани да пише с химикалка върху нашите обяви - "секта". По това време неговата съпруга, която е учителка по професия, моя бивша студентка, на сбирка на възрастни жени в пенсионерския клуб ги убеждава, че се прави опит за създаване на клуб на секта. Тя отново четете въпросната статия и размахва книга, която може да е била от поредицата "Звънтящите кедри на Русия", но само я показва, без да прочете и ред от нея. Тя си позволява да ме представи пред жените като водач на сектата в града, което буди недоумение сред присъстващите, защото лично ме познават. На тази нейна среща с жените участва и мъжът ѝ и допълнително ги заблуждава по случая.

Около час преди нашето събрание ни извикаха в читалището, за да ни предадат разпореждането на министерството, което звучи така: то одобрява създаването на Клуб на читателите към читалището, но без никакво споменаване на "сектантските" книги "Звънтящите кедри на Русия". При това положение аз заявих, че категорично няма да участвам в създаването на такъв клуб и напуснах читалището.

Смешното и тъжното от случилото се е, че статия за книги се приема за абсолютна истина, когато нищо не пречи да се прочетат книгите и да се направи сравнение. Но навярно поради мързел или придобит навик да се вярва само на вестниците книгите се четат както дяволът чел Евангелието. **Така постъпват онези люде, които през живота си четат само вестници и по изключение книги.** Затова поведението на двамата мои съграждани и на служителите от Министерство на културата е пример за "образовано невежество".

Гражданите, дошли за учредяването на Клуба, се събраха пред читалището. Аз им обясних защо сме вън. Те с усмивка приеха случилото се и предложиха да отидем на друго място. Бързо намерихме такова. Най-напред на всички раздадохме броеве от вестник "Родово имение" като подарък за всеки от редакцията, на която благодарим от сърце. Деловата работа започна с определяне на основните задачи на Клуба. Като такива бяха приети следните: разпространение на поредицата от книги и идеите в тях сред гражданите; провеждане на беседи и дискусии по различните аспекти на идеите, изложени в книгите като: родовите имена и тяхното значение за развитието на човечеството, силата на мисловната енергия, проблемите на възпитанието на младото поколение, запознаване с методите на еко- и биодинамичното земеделие и споделянето на практиката с тях и още други въпроси от книгите. От задачите най-важно място бе определено на практическата работа, като почистването на пространствата около блоковете, участие в озеленителни и залесителни дейности в общината.

Централно място в работата на Клуба зае дискусиата и одобрението на отвореното писмо до Президента, Министър-председателя и Председателя на Народното събрание на Р. България, в което ние правим предложение за бързо и трайно преодоляване на демографската криза у нас.

Интересно е, ако персоните, които ни пречеха, прочетат това писмо, кое от съдържанието му ще определят като проява на ерес.

И така, въпреки дейността на невежеството и тъмните сили, можем смело да кажем, перифразирайки историческото изречение на Галилео Галилей - и все пак и в град Смолян се роди Клуб на читателите на книгите "Звънтящите кедри на Русия".

ОТВОРЕНО ПИСМО

От стр. 1

Българинът започна да се чувства като дърво без корен. Голямо влияние за това състояние оказва и средата, в която живеят хората. Преобладаващата част от нея са мъртвите вещи: пари, апартамент или къща, различни машини за бита и работа. Попадайки в зависимост от тях, човекът се превръща в биоробот, който яде, спи и работи. Той загубва своята духовност и родова памет, не желае да ражда и отглежда деца, защото няма време за тях и не иска те да попаднат в тази грозна среда.

Не случайно в нашия език такива значителни думи като народ и родина имат за свой корен думата род. Защото родовете и техните семейства са основните градивни клетки на обществото в родината.

Творческата и съзидателната материална основа за тяхното развитие може да бъде само живата природа и на първо място майката Земя. Тази основа трябва да преобладава в жизнената среда на всяко семейство. Родината за всеки човек преди всичко е онази малка част земя, която е негова собствена родова и семейна територия с гордо стоящия там бащин дом. Тя трябва да бъде в такъв размер, осигуряващ му условия за полезен труд и контакт с живата природа и нейните плодове. Всичко това създава сигурност и желание за семейното възпроизводство и трайност на родовите връзки и памет. **Тази малка родина съществува от древността до днес и се нарича Родово имение.**

Изграждането и развитието на Родовите имена и селища ние смятаме за най-ефективен път за бързо и трайно решаване на демографските проблеми на страната.

Става въпрос за такива Родови имена, които коренно се отличават от днешните форми: голям селски двор, вилен имот, чифлик или селскостопанска ферма.

Новият модел на родовото имение и неговото значение за развитието на човечеството подробно са описани в поредицата от книги "Звънтящите кедри на Русия" на автора Владимир Мегре. В тях той разкрива идеите на надарената с изключителни способности рускиня Анастасия. Според нея **родовото имение е са-**

моподдържаща се екосистема, изградена с личния труд на членовете на рода и семейството върху десет декара земя, вечна тяхна собственост, създаваща пълна хармония между човека и природата.

Условия за всичко това осигурява структурното устройство на имението. То е обградено цялото от защитен залесителен пояс, а вътре са разположени: семейна къща, овощна, зеленчукова и цветна градини, водна и тревна площ, участъци за отглеждане на различни земеделски продукти, необходими за храна и други потребности на живещите в имението. Същественото тук е, че живата природа заема около петдесет пъти по-голямо пространство, отколкото неживата къща и помощните постройки. Друга характерна особеност е засаждането и отглеждането на всички растения в имението само с личния труд на членовете на рода и семейството. Експлоатация на чужд наемен труд се изключва напълно. Трудът е лек и приятен, защото се прави минимална обработка на почвата и се използват методите на еко- и биодинамичното земеделие, които не допускат никакво използване на химични препарати. Тези условия, съчетани с положителното мислене и чувствата на членовете на семейството, пораждат и усилват любовта към всичко, която е най-силната енергия, твореща само добро по света. Произведенията по този начин качествени храни, съчетани с чистия въздух и вода, действат много благоприятно на здравето на човека.

Цялото това пространство на любовта с всичко стимулира желанието на младите семейни двойки да раждат и отглеждат повече деца. Представената дотук характеристика на родовите имена има за цел да покаже нашата убеденост, че тялото създаване и развитие ще решат трайно демографските проблеми у нас. Нещо повече, те ще помогнат за решаването на много други важни за обществото задачи. Ще се преодолее жилищната криза в градовете, ще се създаде стабилен семеен бизнес, който ще доведе до съществено намаляване на безработицата и задържане на младите хора в страната. На следващо място ще се оползотворят пустеещите

земи. Земята ще остане в ръцете на българските граждани. На пазара ще нараства делът на екологично чистите продукти. Поради голямото им търсене на външния пазар, те ще намалят външнотърговския дефицит на страната и ще повишат нейната финансова стабилност. Ще се активизира туристическият бизнес - много хора ще искат да видят райските кътове на страната, наречени родови имена, и техните селища. Съществено ще се подобри здравеопазването и особено образованието. Обучението и възпитанието на младото поколение ще се извършва в тесен контакт с живата природа, която ще стимулира развитието на способностите на децата и по този начин ще се увеличи интелектуалният капацитет на страната ни. Увеличението на броя на родовите имена ще доведе до значително намаляване на престъпността във всички нейни прояви.

Възможно е за много хора описаното по-горе значението на родовите имена да изглежда като утопия. Но реалните факти от обществената практика показват друго. В Русия под влияние на идеите за родовите имена е организирано мощно национално движение с участието на учени, интелектуалци и хора с различни професии. Създадена е Руска академия за развитие на родовите имена. Най-важното е, че на територията на Русия са създадени повече от двадесет хиляди родови имена. В руски сайтове по Интернет могат да се видят проекти за родови имена и селища.

Влиянието на тези идеи расте в Европа, Канада, Австралия, Израел и в други краища на планетата.

Радостно е, че у нас гражданското общество бързо прие новите идеи и пристъпи към действие за тяхната реализация. На 30.09.2005 г. в София се проведе първата международна конференция под наслов Планетарното значение на родовите имена. В нея взеха участие представители от Русия, Украйна, Израел, Финландия и други страни. От нашата

страна се включиха учени, архитекти, икономисти, учители, агрономи, бизнесмени и други граждани. В края на месец октомври 2005 г. започна издаването на седмичния вестник "Родово имение", чиито страници са пълни с богата информация за създаването на родови имена и съвети за използване на методите на еко- и биодинамичното земеделие. Има вече организирани граждански сдружения, като "Жив дом", и десетки читателски клубове на книгите "Звънтящите кедри на Русия". Учредено е отделение /филиал/ на Руската академия за развитие на родовите имена. Вече има млади семейства, които са си осигурили по 10 декара земя и се готвят да създадат своите родови имена.

Такива са реалните факти в страната засега, които подкрепят нашето предложение чрез създаването и развитието на родови имена да се решат по-бързо и трайно демографските задачи у нас.

Затова най-настоятелно ви молим да предприемете активни законодателни и административни действия, които да осигурят необходимите условия за разгръщане на масово гражданско движение за създаване и развитие на родови имена и селища у нас. Тези ваши усилия за осъществяването на новите идеи, ще ви наредят сред големите реформатори на съвременното човечество. Защото ние сме убедени, че с масовото построяване на родови имена и селища родината ни ще стане още по-красива и обичана от всеки български гражданин.

Пожелаваме ви крепко здраве и големи успехи във вашата успешна деловата дейност за благополучието на българския народ.

Приложено към това писмо ви изпращаме "Обръщение към олигарсите и президентите", отпразнено от руския академик Виктор Медиков.

*С уважение:
Всички членове на Клуба на читателите на книгите "Звънтящите кедри на Русия",
гр. Смолян 15 март 2006 г.*

На 12.08 от 19.00 часа във Велико Търново в голямата зала срещу пощата ще се проведе среща на привържениците на идеята за изграждане на родови имена в България. Ще присъстват Атанас Панчев, Николай Кафтанджиев и Ефим Кушнер.

От стр. 1

"Целият Изток потреперил от неочаквано разнасящите се вести - пише Йероним, - че от далечните предели на Меотиди, ... се втурват хуните, на бързите си коне и изпъвали всичко с ... ужас."

Предвиждането на тези племена на Запад започнало много преди това. Арменски източници съобщават, че древните кавказки българи населявали планините и проходите още през 2 век пр. Хр. И Кавказ се е наричал "земя на българи". Тези българи, сувари, чуваша, сугути и масагети, които идват на Кавказ още преди новата ера, не загубват връзки с хуните от Средна Азия. Те търсели пътища към Европа, към Морето на залеза, където според митовете можели да намерят щастието си.

През 430 година хунските племена отново се обединяват. Съюзът им е оглавен от Пулат и Атила. След завоюването на Балканите през 448 г., Атила навлиза в Западна Европа и стига до Париж. Цяла Европа треперела: "О, Боже, спаси ни от епидемия и от хунска стрела!" А Йордан пише: "Българите са много известни за това, че причиниха злини заради нашите грехове..."

Известно правило е, че до всеки изключителен мъж стои една велика жена, която дава импулс на мъжа да се развива. Освен това се знае, че майката, по време на бременността предава всички качества на детето си. **Каква ще е съдбата на децата, народа и Земята се определя от съзнанието и състоянието на МАЙКИТЕ.** Интересно е какви са били нашите предшественици в ония времена. Какъв е бил животът им? Оцеляла ли е амазонската им същност? Почти не се споменава за тях в историческите хроники. За тези българки може да съдим най-вече от личностите на тогавашните ни водачи, от запазените шевици, легенди и вътрешният си спомен.

Да се пренесем през времената и се запознаем с няколко български царици живели в този отрязък от време.

ХЕРКА - жената на Атила

Благодарение на записките на книжовника Приск Панийски, можем да добием представа за живота на Херка и обичаите на хуните. Било лятото на 449 г. Император Теодосий изпратил до Атила делегация, в която участвал и Приск. Той бил интелигентен и прецизен наблюдател, със собствено мнение.

"Те носят къси сукнени елечи от естествена вълна, която предат и тъкат жените им, бели широки шалвари и кожени обувки завързани под по-

метката с ремъци. **Впечатлява искрено и любезно внимание и любов към ближния.** Облеклото на техните жени, много чисто и умело направено, се състои от пола и тъмносин елек, обшити със светъл ширит и от бяла риза спусната надолу по-ниско от полата, събрана на плесета около шията и ръцете с набор като дантела. Девойките ходят без забрадки, прибирайки косите си с различни монети. Всички носят обици, гривни и пръстени, даже от 3-4 годишна възраст. **Краката им са боси. Много са трудолюбиви и никога не пускат своето времето.**"

По пътя буря отнесла палатките на пратениче-

ството. Веднага от близкото селище им се притекли на помощ. Приск пише: "Варварите ни приютиха в техните колиби, стоплиха ни и ни осигуриха подслон." Селото се управлявало от жена, която според него била една от бившите съпруги на Блед (брата на Атила). Тя не само им поднесла храна, но им изпратила и "хубави жени, за да ги утешат" в знак на "скитска вежливост"...

След много перипетии, византийците пристигнали в столицата на Атила край р. Тиса. Книжникът бил впечатлен от безупречната вежливост на Атила. За моето изследване представлява интерес посещението им при съпругата на Атила - Херка (Керка). Тя вече била дарила Атила с 3 сина - Елак, Тинес и Ирнат. Живеела в двореца си, съставен от много постройки.

"Някои от тях бяха построени от красиво наречени дъски с резба, а други одялани и изтъркани до твърдината на ствола, вмъкнати в дървени кръгове... Макар и от дърво, както всички по-важни сгради в града, дворецът съдържа бани от мрамор и камък, подо-

БЪЛГАРСКИ ЦАРИЦИ V-VII век

бни на тези в Рим. Камъкът бил донесен от Панония, защото в тази част на света няма кариери."

В двореца на царицата имало много бродерии, килими и други изящни предмети от дърво и глина. Приск описва срещата:

"След като варварите пред вратата ни пуснаха вътре, аз я намерих облегната на един диван. Подът на стаята беше пок-

бно случайно еврейските пророци са носели лени дрихи.

Явно Херка била не само съпруга и майка, но и жрица в своя дом.

Обобщавайки впечатленията си, Приск пише, че Атила е "мъж, роден да разтrese народите по света. Силата на този горд мъж прозираше от всяко движение на неговото тяло."

Освен всички други добродетели и достойнства, Атила бил любящ баща. А съпругата му заемала достойно място до него в обществото. Това е преценката на единствения писател, който се е срещнал и говорил лично с тях. Няма други сведения за Херка.

Според някои учени, тя живяла дълго и била свидетелка на гибелта на Великата империя, създадена от Атила. Любопитен факт е, че Херка е производна от чувашката дума девойка. Споменът за Атила и Херка се е запазил в устното народно творчество на чувашкия народ в поемата "Атила и Кримкилте".

ПОАРИКСЛУ

Тя била красива, забележителна жена с амазонски дух.

Хунската империя се разпаднала след смъртта на Атила и синовете му. Тогава част от хуните се установили в Северен Кавказ и Приазовието. Палак (Валах) е един от известните им предводители. След гибелта му управлението на княжеството поела неговата съпруга Поарикслу (Боарикс, Боа). Тя се опитала да обедини отново хунските племена под един скипър. Решила, че за новия съюз на хуните е полезно да има добри отношения с Византия и сключила мирен договор с императора.

Хунските князе **Келем и Тарапис** (Глонис и Стиракс) не били съгласни с нея и не й се подчинили. Те настоявали за съюз с Персия. В 527 г. тръгнали на поход в помощ на персийския цар Кавад във войната му с Византия. Пътят им минавал през царството на Поарикслу. Войските им започнали да разбойничат из земите й. Решили, че жена не може да им се противопостави. Заиграли в Царицата-войн кръвта на древните амазонки... Причакала в Черната долина неканените гости и ги обкръжила. След жестоко сражение войската й разбита отрядите на Келем и Тарапис. Келем загинал в битката, а Тарапис бил пленен. По-

късно го изпратила в Константинопол по молба на императора.

След тази битка Поарикслу царувала дълги години, без никой да посмее да наруши неприкосновеността на нейните граници.

В книгата: "Летопис на византиецца Теофан", четем:

"През същата година (528) минала на страната на ромеите със **100 хил. хуни една жена варварка, вдовица, от хуните Савири, на име Боарикс (Боа), която управлявала земите на хуните след като загинал нейният мъж Валах. Боарикс заловила двама царе на друго хунско племе от по-вътрешните области, на име Стиракс и Глонис, които минавали през страната й с **20 хил. гуши** на път за Персия, привлечени от персийския цар Кавад като негови съюзници срещу ромеите. Тя ги изтребила и като заловила един цар, на име Ситаркс, изпратила го окован на императора в Константинопол, а Глонис убива в сражение. По такъв начин тя се съюзилла и установила мир с византийския император."**

Теофан я определя калейдоскопна жена с амазонски дух.

АКАКА

"В древната история на българо-чувашкия народ има много жени-героини. - споделя чувашкият учен и писател Миша Юхма. - В жилище на нашите баби е кипяла горещата кръв на амазонките. Прелествайки древните хроники, можем да намерим сведения, че половин век след Поарикслу из територията на Северен Кавказ се носела сабата на друга жена-боец - Акака."

През 576 г. канът на утигурите Анакей наредил да се предостави във владение на царица Акака една област от неговото царство. Утигури тогава се наричали тези хуни, които после се отделили като българи. Известно е, че Акака управлявала мъдро племената под нейна власт и им дала възможност да живеят мирно и щастливо. Била царица, която се грижела и обичала своя народ като майка.

***

В "История на войните" от Прокопий е спомената, че българките са участвали във войската. Откъдето се отнася за времената около 550г. сл. Хр.: "И наистина хуните нападнали често ромейс-

ката държава, влизали в сражение с онези, които ги пресрещали, и някои падали там убити. А след оттеглянето на варварите ромеите претърсвали труповете на падналите и намирали сред тях жени."

Столетие след тези събития, през 680 година Аспаруховите българи разбили ромейските войски край устието на Дунав и в бърз поход навлезли в земите на днешна Североизточна България. Византийският хронист Теофан пише, че те "дошли при тъй наречената Варна близо до Огесос и до тамошната земя."

При превземането на Варна Аспарух използвал отряд амазонки. За тези времена Петър Чолов пише:

"Когато преминал за пръв път с войските си Дунав, Аспарух оставил в укрепения лагер (Онгъла) най-вече жени като стража срещу набезите на хазарите и помагите... Мъжете и жените в древна българската държава имали равни права и задължения. В обществото и в семейството жената се радвала на почит и уважение. Законът позволявал на девойките да се омъжават за този, когото харесват, дори против волята на родителите си..."

АХИНОРА

Не успях в историческите извори да намеря данни за тази българска царица, родена в скитските степи. Знае се със сигурност само, че е била съпруга на Аспарух. Живяла е във Варненския акропол, известен с това, че на два пъти там са се сключвали важни договори. В анализите четем:

"Теодосий II в 442 г. сл. Хр. сключва мирен договор с Атила във Варна, най-вероятно в градския акропол, останка от него днес е римската-Аспарухова Кула... В (679 г.) 681г. там Аспарух сключва мирен договор с Константин Погант..."

Друг спомен за Ахинора е, че е пренесена в дар на Тангра, като е била изпепелена, за да оцелее Аспарухова България. Тя се качила на кладата малко преди да лумнат по цяла Европа кладите, взели живота на най-вещите жени. За тези ритуали на древната българска религия историята ни е оставила оскъден материал. Симеон Магистър - византийски хронист - описва обред на Крум пред стените на Константинопол (813г.). Преди да започне обсадата, българският владе-

тел принесъл в жертва много хора и животни... Архиепископ Теофилакт също свидетелства за голямо жертвоприношение, извършено от Омуртаг през 823г. преди битката му с Тома Славянина...

"И някой от бъдещето ще върви из развалините, за да търси скрити скровища." - пише Симеон Антипа.

Ето как Н. Райнов е видял тази наша царица: "Аз съм Ахинора, съпруга на Аспаруха, царица на България... За моята **гиздост** сплетоха сказание мъжете на цялото царство - и моите чарове станаха притча. Мъжете на цялото царство **трепереха от мене**, защото имах нож в косите си... В моите гривни звънтяха кобни чарове, а в моите косичници спеше верна смърт за всеки смелец... Преди години дойдох от ширните степи на далечни краища, дето лудуват диви коне... От племето на скитите ме грабнаха български войводи, за да ме отнесат на своя цар... седем хана водиха бран за мене - и три племена воюваха с българите, за да ме върнат назад. Ала цар Аспарух не ме даде... В деня, кога дойдох по него в България, въведе ме Аспарух в дворец, съграден от гранит и злоч...

Аз съм Ахинора, **гиздест** жертва на цял народ... Дойде една вечер в двореца прорицател - беловлас старец по име Кардам. И взе той сребърно сито, насипа в него житни зърна, прошепна нечутно думи с трепетливи уста - и раздели зърната с острие на меч... и каза: - Нека пази народът ти Онзи, Чийто глас чувам! Той мълви: "Кървава жертва искам, за да спася от гибел твоя род!" А царят запита: - Кажу старче, кого ще прободеш твоят нож? Кажу, чие сърце ще пламне върху кладата?... Трябва ли и кръв на жена да ороси кладата?... ..Когато се опомних, усетих ръката на царя да ме крепи. Пред мен стоеше цял народ - и всички горяха от обич към мен... и възправих се пред тях - **горда и готова за смърт...**

Христина Стоева разказва друга легенда: "Аспаруховата кула се превърнала в затвор за Ахинора... Много злъч и омраза, таила в душата си Ахинора. Не могла да прости на своя покровител, че я изтръгнал от корена ѝ, че ѝ отнел волността и спокойствието на планинския рай... Няколко недоволни боляри влезли в съюз със славянски войводи. Искали да убият Аспарух... Ахинора станала душата на заговора... замисълът на заговорниците бил разкрит. Аспарух послушал гласа на отмищението и пренесъл в жертва на боговете наред с другите съзаклятници и своята любима Ахинора..."

Не зная коя от легендите е по-близо до истината, но и двете разкриват пред нас една горда, свободолюбива и красива българска царица.

ПАРСПИТ

Парспит - царица-амазонка, жена-воин и защитница на своя народ, живяла в края VII и началото на VIII век.

"В това време арабите се опитвали да покорят и ислямизират хазарите. В състава на българският етнос влезли сувари и хазари - твърди академик Юхма. През 193 - 213 г., под името хазари нашите прадеди са се появили на историческата сцена. Мойсей Хоренски в "История на арменците" пише, че по време на управлението на цар Вахаршак, хазарите заедно с базилите преминават река Куру и нахлуват в пределите на страната им.

Изучавайки запазилите се сведения за хазарите, винаги съм се изненаждал, че техните имена звучат по чувашки.

Ето например името на царицата-воин Парспит.

Гумилов превежда името на тази царица като Тигрова муцуна. По-вярно е Лице на Барс. На старите чувашки знамена се реел образа на Белия Барс, един от древните наши тотемни."

През 718 г. Парспит събрала под знамето на Белия Барс силна войска, разбила отрядите на арабите, които били нахлули до Северен Кавказ и като завзела Дербент, се придвижила на юг, в Предна Азия. Тя сразила арабите, мечтаещи за световно господство и спряла експанзията им на север за дълги години. Парспит била не само воин, но и прекрасна майка. Не се знае колко деца е имала. Но са се запазили исторически сведения за синът ѝ Пулан (Пуйлан), името му означавало Елен, и Чечек - най-малката ѝ дъщеря.

През 721 г., след като Парспит се върнала с победа от Предна Азия, Пулан тръгнал срещу арабите и нахлул в границите на Азербайджан, а след това в Армения. Арабите били принудени да молят за мир. Четиринадесет години след това процъфтява Хазарската държава.

Чечек - дъщерята на царицата-воин - става императрица на Византия, след като се омъжва за Константин - син на император Лев. Покръства се и получава името Ирина.

Предшествениците ни били известни по цял свят с красота си. За любовта им се домогвали много князе и принцове. Редица византийски императори встъпват в бракове с наши принцеси. Те били не само красиви, но и с добри нрави, разумни и смели представителки на амазонките. Техните ордени не са преставали да съществуват. За тях говорят легендите и писанията съхранени във Волжска България, Унгария, Чехия.

В Европа Павел Дякон - летописец историк при Карл Велики (около 800 год.), е споменал за амазонките. Разказа-

вайки за Германия, Дяконът съобщава, че "и до ден днешен в недрата на Германия съществува народът на тези жени."

С това завършва пътешествието ни в миналото.

Срещнахме се с пет царици оставили траен спомен в народната памет. Техните съдби дават уроци на човечеството за възможностите на женското начало.

В генетичната структура на всяка жена е заключен подсъзнателен спомен за времето, когато е била могъща и щедра, като божество. Този закодиран в клетките ни спомен за прародителките започва да кънти в нашата душа. Във всяка жена има едно магическо и мистериозно място. Място където миналото прегръща бъдещето, където се е подслонила древната женска мъдрост. Там могат да се открият старите легенди за Богинята-Майка и жените-войни, нейни верни жрици. Когато откриете това тайно място, наистина ще узнаете величието и радостта да си жена.

Много жени днес са поели необятния път на духовно търсене, водени от спонтанен импулс да живеем целенасочено и в хармония с ритмите на Земята. В днешния ден си проправя път усещането, че животът е нещо повече от това, което виждаме... Затова у много жени се надига копнежът да се върнат към изчезналите женски ценности, съществували в ерата на Богинята, Пазителка на тази Земя, преди женската мисия да бъде изопачена и мъдростта на предците - изгубена. Поражда се дълбока необходимост да се възстановят загубените части от нашата колективна психика и отново да станем цялостни.

Вярвам, че във всяка от нас живее една жрица-амазонка.

Тя е най-прекрасната, скандална и забележителна част от нас.

Литература:

1. А. Неделчев, "Варна в древността", 1936
2. Бейнса Дуно, "Ветхото отмина", НБ., 1927
3. Бейнса Дуно, "Великата Майка", т. 1, изд. ББ, Сф. 1994
4. Г.С. Раковски, "Показалец или Ръководство...", 4 т., БП, Сф 1988
5. Дениз Лин, "Мистерията и благословията да си жена", изд. Шамбала ЕООД, Сф, 2003
6. Димитър Попов, "История на Българските империи", изд. ИК Вулкан, 2005
7. Друнвало Мелхизедек, "Древната тайна на цветето на живота" т.1, изд.Аратрон, 2006
8. Михаил Юхма, "Древните Българо-чувашки", изд. Алфиола, 2003
9. М. Янкова, "Амазонките-легендарна измислица ...?", "В-к за жената" 9-15. 08. 2004
10. Н. Райнов, "Слънчеви приказки", изд. "Ст. Атанасов", 1918
11. Патрик Хоуърт, "Атила - вожда на хуните", изд. Зограф, 2001
12. Прокопий Кесарийски, "История на войните", ГИБИ, 2т., БАН, 1958
13. Теофан Изповедник, "Хронография", ГИБИ, 3т., БАН, 1960.
14. Хр. Стоева, "Легенди и предания за Българското Черноморие", изд. "Славена", 1999

Из "ЛИТЕРАТУРЕН СБОРНИК "ЩАСТЛИВЦИТЕ"

Среща с културен творец

През април т. г. в една от залите на Младежкия дом в Пазарджик се състоя среща на гражданството с големия български писател, поет и общественик Никола Гигов. Събитието беше организирано от ВМРО съвместно с административното ръководство на Младежкия дом. Срещата се откри и ръководи от историка и литературоведа господин Арнаудов. Той представи госта и последната му книга "Сън за свобода", посветена на исторически личности от Родопа планина.

В топъл, непринуден, но чисто сърдечен разговор с присъстващите, писателят сподели подтика си да напише тази своя книга. От словото му отново пролича безпределната му обич към родината и нейните чада, писали историята ѝ. С печал, с огорчение, но критично, той отправи упрек към онези, които отвърщат поглед от миналото и в стремеха си да "копират" безкритично чуждото, режат родовостта в корена.

Размишленията на Гигов развълуваха присъстващите. Те не са заимствани, чужди, а са изстрадани и преживяни от самия него. От захвърленото седмо дете, поради бедност на родителите си, попарен от копривата в българските покрайнини, той оживява, за да тръгне по своя път и до днес, взел лист и перо, да твори своята проза и поезия. Установен в пъпа на Родопа - град Смолян - той вече е сътворил и издал 42 книги! Под перото му се роди историята на "Гела" - за братя Дубровски и десетки други отрудени хора от тук или намерили семейно препитание в селищата, пръснати по родопските върхари, край белооструйните поточета на реките Арда, Черна река, Въча, Чая... Гигов тръгва с "Червеният кон" по Карлък, слуша песен "Край три чучура". Възклича се на високо и от "Елдермен" и "Персенк" вдъхва с пълни гърди мириса на "Майски лю-

ляк". Там чува песента "Болко моя, песен моя", долитаща от звуците на гайдата, а която свири слепият гайдар В. Мирчев в махала Катраница, под връх "Мурсалица".

Никола Гигов, с каска и мињорска карбитна лампа слиза на стотици метри под земята, за да сподели произведенията си с тях - мињорите на забоя. Там вижда сълзи, които чертаят дири по покритите с оловен прах лица на мињорите.

Слуша тяхната благодарност, отекла от хрипещите им гърди, протрити вече от убийствената силикоза...

Затова за писателя хората, живели, работили в Орфеевата планина са "отдох от големата поема".

Епос и лирика Гигов слива със звъна на чан! Нотите на родопската песен са подредено петолиние - връх до връх, знаме до знаме, извор до извор, славеи до славеи, обич до обич.

Неговото искрено, съкровенно желание се крие в следващите шест стиха:

Когато легна сред тревите до прежден погвиг на геди, стихът ще търси небесата! Българийо, ти обич свята, ти, образът на свободата живеи в сърцата ни! Бъди!

Срещата с Никола Гигов щеше да бъде още по-благодарна, ако присъстваха и ръководители от областната и общинската администрация и известните местни политици. Творчеството на Никола Гигов е "Магията за пътя", който строим. И по-добре е да вървим по съградените мостове, отколкото да драпаме из долове! Защото писателят добре го казва: Всеки дол напомя за разрушена мечта, за поломена илюзия и разкъсан порив. Стига долове!

Петър ШАХЛАРСКИ
Заместник-председател на литературен клуб "Алеко Константинов" гр. Пазарджик

На 14.08 от 18.00 часа в читалище "Николай Хайтов" (до кино Изток) ще бъде представена книгата "Лихвата - рак на обществото", съставител Владимир Богданов.

На 15.08 от 18.00 часа в читалище "Николай Хайтов" ще бъде представена книгата на Никола Гигов "Космос от мъка и песен", издателство ИК "Новата цивилизация".

Гости ще бъдат академик Медиков и писателят Ефим Кушнер.

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

Д-р мег. науки
Норман Уокър
м.с. Рая Гарджева

ЛЮЦЕРНА

Люцерната е изключително ценно бобово растение. Тя е богата на всички основни материали и химически елементи, влизащи в състава на човешкия организъм и съдържа много редки елементи, намиращи се дълбоко в почвата, тъй като нейните корени достигат до 10 - 30 м. Искам да отбележа особено ценния съ-

сложен жив организъм.

Растенията от своя страна приемат неорганичните елементи от въздуха, почвата и водата и ги превръщат в живи органични елементи. Те вземат азота и въглеродния двуокис от въздуха, азота и минералните соли от почвата, кислород и водород от водата. Най-съществените и силни фактори в този процес на преобразуване се явяват ензимите и жизнено необходимите слънчеви лъчи, изработващи хлорофила. Молекулата на хлорофи-

рофила за човешкия организъм. Строгите вегетарианци, които между другото пият и много пресни сокове, са здрави, живеят по-

особено, ако са избягвали тези храни от детските си години. Във всичко, казано до тук, няма нищо фантастично. То е напълно ес-

...но прясно изстисканият ѝ сок е най-полезен

продължително, не боледуват. Не можем да кажем същото за хората, които ядат основно варена храна и малко или въобще не ядат сурови зеленчуци или техните сокове.

Едно от най-богатите на хлорофил растения е люцерната. Тя може да даде на човека здраве, сила и енергия до дълбока старост. При това съпротивляемостта на организма срещу инфекции е феноменална.

Сокът на прясната люцерна е много силен, затова той трябва да се взема с морковен сок, при което ползата от всеки сок поотделно се увеличава. Такава комбинация добре помага при болшинството болести на артериите и разстройствата на сърдечната дейност.

Хлорофилът помага и при разстройствата на дихателната система, на дробовите и областта на лицевия череп. Причините за развиване на зарази и болезнени състояния на тези празнини, както и бронхиалното и астматично състояние, сennата хрема, се явява слюзта. Строгите вегетарианци, които не употребяват кравето мляко, тестени произведения и продукти от концентрирана захар, не страдат от тези болести,

тествено доказано и потвърдено от експеримента. Хора, хранещи се със сурова растителна храна, са в състояние дори в напреднала възраст да се освободят от тези недъзи без помощта на хирургията и лекарствата.

Заразяването на кухините на черепа става от микробите. Те разрушават наслоената слуз. Вместо да очистим организма от наслоената слуз с помощта на клизми, ние се стремим да я "изсушим" и да "набръчкаме лигавицата" с адреналин, епинефрин или някакви други лекарства. Понякога се прилагат и сулфамидни лекарства, признати като вирулентни /опасни, отровни, смъртоносни/ и пагубни без да се вземе под внимание и появата на последствия и опасности от прилагането им. Но най-голямата опасност произлиза от това, че отпадъците от микробите и лекарствата остават в "заразените" и околните части на организма, вместо те да бъдат отстранени колкото може по-бързо.

Нашият организъм притежава най-съвършената система на очистване; необходимо е само да бъде поддържана в съвършено състояние и винаги в готовност. Нашите дробове трябва да бъдат свободни от нечист въздух и

ЕСТЕСТВЕНИТЕ

Милена АТАНАСОВА

ГИНКО БИЛОБА (Ginkgo biloba L.)

Използвани части от растението: Изсушените листа. **Основни биологично-активни съставки:** Флавонови гликозиди, биофлавонони, лактони, ситостерин, антоциани, витамини Р, С и др.

Здравни ефекти: Венотонично, капиларотонично, антихеморагично, противовъзпалително, аналгетично действие. Активира циркулацията на кръвта в малокалибрени съдове.

Приложение: Варици, хемороиди, диабетична ангиопатия, болест на Рейно, Мениерова болест, мигрена, нарушения на концентрацията и паметта, болест на Бюргер, мултипла склероза и др.

Начин на приложение: Под формата на неогаленови препарати - таблетки, капсули и капки. Употребяват се 3 пъти по 1 таблетка (капсула) след ядене или 3 пъти по 10-15 капки също след ядене. От листата се приготвя тинктура 20%. Дозира се 3 пъти по 20 капки. Странични ефекти: Леки стомашно-чревни оплаквания, които са бързопреходни.

ГЛУХАРЧЕ (РАДИКА) (Taraxacum officinale)

Основни представители: Глухарче (радика) (Taraxacum officinale), многогодишно тревисто растение.

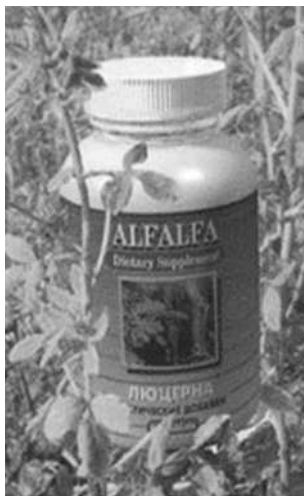
Използвани части от растението: Цъфтяща надземна част, корени.

Основни биологично активни-съставки: Цялото растение - млечен сок богат на тритерпени (тараксерол), стероли, каучукови вещества; корени - инулин сесквитерпенов лактон лактукопикрин; листа и цветове - флавоноиди, витамини В2, С и др., арнидиол и др.

Здравни ефекти: Биологичен ефект: Стимулира секретацията на жлъчен, стомашен и панкреасен сок, подобрява дейността на червата и намалява запеката, свързва излишния холестерол, подобрява диурезата, укрепва кръвоносните съдове, повишава защитните сили на организма, лактогенно действие при кърмачки.

Приложение: При жлъчнокаменна болест, при наднормено тегло, за укрепване след боледуване като стимулира хемопоезата, при подагра, ревматизъм, акне, за увеличаване на млякото при лактиращи жени.

Начин на приложение: Влиза в състава на добавки към храната; билков чай, сок две супени лъжици дневно три-четири седмици. Противопоказания: При по-голямо количество може да предизвика стомашен хиперацидитет.

Много фирми произвеждат хранителни добавки от люцернамного фирми произвеждат хранителни добавки от люцерна...

став от калций, манган, фосфор, хлор, натрий, калий и силиций. Всички тези елементи са изключително необходими за осигуряване правилната функция на различните органи. Макар че люцерната широко се употребява за храна на животните, тя представлява голяма ценност и за човека при употребяване на прясно получен сок. Ако нямате възможност да се снабдите с прясна люцерна, то може вместо нея да ползвате едва пораснали семена.

Тревопасните животни ядат живи растения. Те приемат в организма си жива храна и я превръщат в още по-

ла се състои от атоми на въглерод, водород, азот и кислород и магнезий. Ако се сравни такава разположение на атомите с хемоглобин на червените кръвни телца на нашата кръв, които имат подобно разположение на атомите в кръг около атома на желязото, вместо единият на магнезия и хлорофила. Тук се крие, според мен, една от тайните на ценността на хло-

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

ФРАНСИС МУР ЛАП (1944) - авторка на епохалната книга "Диета за една малка планета" продадена в над 4 млн екземпляра:

"Организацията на нашата система за хранене взема изобилие от жито, което някои хора не могат да си позволят, и го превръща в месо, за което по-заможните ще платят."

РАЛФ УОЛДО ЕМЕРСЪН:

"Току-що сте се нахранили, но колкото и старателно кланицата да е скрита на благовидно далечно разстояние от много мили, съучастничество има." (Вижте книгата "365 основателни причини да бъдете вегетарианец".)

тютюнев дим и т.н.; нашата кожа трябва да бъде винаги в активна форма, за да могат порите да изхвърлят отровите, донесени от лимфата до нея; бъбреците трябва да имат свободно действие без вредното действие и претоварване с алкохол и продукти, съдържащи пикочна киселина. Дебелото черво трябва да бъде промивано, за да се отстранят наслоилите през 30,40 и 50 години отпадъци и токсини. Но това е само част от проблема. Клетките и тъканите на целия организъм е необходимо да получават жива храна. Това значи, че ние сме длъжни да се откажем от храната, на която живата енергия е унищожена от огъня или каквато и да е друга обработка. Сокът от моркови, люцерна и маруля попълват необходимото за храненето на корените на космите. Ежедневно използване на тази смес /0,5 л/ помага на растенето на косата.

ЛЕКАРСТВА

ГИНКО БИЛОБА

ГЛУХАРЧЕ (РАДИКА)

НОВИЯ СЪСЕД

Сергей ИНДЖОВ

- Отровен е, казвам ти!
Не го пипай!

Няма как такава фраза да не привлече внимание-ти, особено когато децата са се навели над нещо до олука в ъгъла на къщата. От желязната тръба се излива мощна струя от поройния дъжд, пръски летят във всички посоки и там зад тях блестят контрастните цветове на един безобиден дъждовник.

Ярко жълти петна на матово черен фон - това май е единствената защита на иначе доста тромавото земноводно.

Съзнавайки красивата си външност, той се остава да бъде разглеждан, сниман и обсъждан, но когато интереса на децата прехвърли границите на неговото усещане за безопасност, той се раз-бърза" към купчината големи камъни. Убедих хлапчетата, че фотосесията трябва да приключи по негово желание. Последваха дълги разкази за животни, красиви или отровни, за техните цветове и начините за маскировка и за нуждата от приятелството ни с животните. А дъжда продължи да ромоли през целия ден.

Всеки път, минавайки по пътеката, поглеждам към камъните - понякога оттам издайнически блестят жълти петънца на матово черен фон.

"Здрасти, съседа, дано и утре си тук".

Сега имам още едно основание да не мествя старата купчина камъни.

П.С. Между другото - така и никога не посмя да го пипне с ръка, не че трябва, но маскировката си я бива.

ЕКОЛОГИЧНАТА ПРОГРАМА НА ПИТЪР или едно предложение за оцеляване

РАЗРАСТВАНЕТО НА ОПАСНОСТТА ЗАМЪРСЯВАНИЯТА В ГРАД ПРОГРЕС

Лорънс Джонатан ПИТЪР

Днес, когато анализираме този процес от системна гледна точка, става ясно, че много елементи от системата са били недооценени. Едно от най-ярките неответствия е липсата на всякаква отговорна отчетност за отпадъчните продукти, породени от процеса. Хранителните вещества от почвата се превръщат в полезни растения, някои от които се използват за храна, някои се отстраняват при преработването, някои се изхвърлят при търговията на дребно, а някои техни части - листа, обелки - се превръщат в домашна смет. Тази смет попада или на градското бунище, или в канализацията, която се излива в реката и оттам в залива на град Прогрес. Това е **еднопосочен поток. В плодородната почва на долината органичните вещества се изчерпват, а реката и заливът се препълват с азот и с отпадъчни продукти.**

Един системен организатор би схванал това като сложна, високоорганизирана **незавършена** система, която произвежда, транспортира и дава продукти, но която не си дава труд да въведе нещо повече освен **примитивни процедури** за преработване на елементи, смятани за недоходоносни. Тоталният системен подход, от вида, използван, когато държавното управление желае да субсидира планирането или когато промишлеността има сметка от преработването на отпадъци, би включил в сметките всички елементи и би предвидил **необходимото за връщане на хранителните вещества в почвата така, че да се поддържа екологичното равновесие и тоталната система да не е замърсителна.**

Такова разбиране за рецикулацията има там, където хората живеят близо до земята и по-специално в някои райони на Стария свят, където същата земя е обработвана хиляди години и все още е продуктивна, защото **органичната материя се връща в почвата, откъдето е дошла.**

Един систем-анализатор, който изучава селскостопанската промишленост в долината на град Прогрес, би открил, че обедняването на ху-

муса позволява на дъжда да отмие лесно химичните торове и те отиват в реката. В резултат фермерите се нуждаят от все повече такива торове, голямата част от които се доставят от химичния концерн "Полицап кемикъл корпорейшън", разположен по горното течение на реката до бреговете на езерото. Химичните и промишлените отпадъци от "Полицап Ко" се вливат в езерото и оттам - в реката, където към тях се присъединяват селскостопанските замърсители, комбиниращи се накрая с градските канални отпадъци, за да се получи смърдяща запалима смес от мазмичен метан и други газове. Повър-

ността на реката от време на време пламваше и един такъв пожар засегна моста по горното й течение. Плавателните съдове по този воден път допринесоха още повече за замърсяването. Голяма част от рибата измря и реката отдавна изгуби чара си като място за почивка. А през това време късголедият ни кмет Сит Нулсън продължаваше кампанията за по-голяма индустриализация на речния басейн.

Един систем-анализатор би изследвал всички компоненти, участващи в земеделската промишленост, и би открил, че пестицидите, които отначало са били използвани с благоразумие и точност при ръчно разпръскване, сега се разпространяват в големи обеми с машини или върху големи площи със самолети. Дори когато са ефективни за посевите, пестицидите може да засегнат полезни насекоми и хищници, които са естествени врагове на вредителите по културите. Ветровете разнасят пестицидите извън определените им области, където те отравят домашни и диви животни. Отдалечени, участъци също може да развият признаци на отравяне от пестициди. Пестицидите, които не се увличат от дъждовете навътре в почвата, се отмиват към реката.

Когато достигнат океана, те отравят допълнително рибата, оцеляла от отпадъците на "Полицап" или от хартиения завод "Вестоносец" - един от водещите в град Прогрес, от който зависеше много градската икономика. Морски птици, хранещи се с риба, измират

или снасят яйца, които никога не се излюпват - съдба, която не избягват и сухоземните птици, хранещи се с насекоми, отровени от пестициди. Хора, които се хранят с риба, замърсена от пестициди, ги натрупват в тъканите на своето тяло също както блябетата, които пият мляко от крави, пасли замърсена трева.

Един систем-анализатор би изучил пътя на обработката на земеделската продукция след напускането на фермата. Той ще установи, че продуктите се изпращат до търговските складове в насипно състояние. Напускат складовете за търговия на едро, опаковани в удобни картонени кутии за еднократна употреба, изработвани от хартиения завод. Дървесината за картони се получава от компанията "Гола Сеч". Голяма част от тези опаковки накрая се

изхвърлят на градското бунище. На пазара купувачът избира плодовете и зеленчуците с най-добър вид и ги слага в пластмасови или книжни торби - странично производство на компанията "Мазобрегов Ойл Ко". Тези опаковки отиват в кофата за смет.

Възловият момент на тази система е, че тя не връща на земята съставките, които са извлечени от нея. Всяко нарастване на производителността, всяко усъвършенстване на тази незавършена система е в края на краищата разрушително. Най-ценните няколко сантиметра от повърхностния слой на почвата, от които зависи животът, са замърсени - така порочните кръгове на природната деградация се разрастват. Тази еднопосочна система се състои от части, усърдно усъвършенствани от фермери, дърводобивници, финансисти, индустриалци, химици, шофьори на камиони, рекламни агенти, потребители, като всеки обхващат от мисълта "печеля или губя" увеличава своя принос към системата в **безразборен** стремеж да увеличи производителността, да спечели повече пари и да запази домашния си стандарт.

"А слепец слепеца ако води, и двамата ще паднат в ямата!" (Матей, 15:14)

За да се неутрализира някои от пряко опустошителните ефекти на технологията, издадени са различни закони, цели да ограничат **промишлените отпадъци, изхвърляни в реките, пушеците в атмосферата, живака и други отрови в храните, които консумираме.** Тези закони, дори и когато се прилагат строго, само забавят деградиранията на околната среда. Те не променят **посоката на еднопосочната система, която води невъзвратимо към катастрофа.**

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК "ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ"

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

Село Негован, общ. София (срещу кариерата)
тел. 0888 930 228; 02 996 22 11 (вечер)
e-mail: greensping@dir.bg

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ НАЙ-ЗАБРАНЕНАТА ТЕМА

Системата стоварва потоци от уж важна информация не само върху децата, но и върху днешните възрастни хора. Всъщност целта на почти всички съобщения е да отвлече човека от информацията.

Ето, гледаш телевизия и във всяка програма се разказва как един чиновник се срещнал с друг чиновник или един ръководител се срещнал с друг ръководител. Техните срещи се поднасят като новина.

Поразмисли сам и ще разбереш, че в това няма абсолютно никаква новина. Чиновниците се срещат вече в продължение на хилядолетия. Срещат се всеки час. В продължение на хилядолетия постоянно се водят преговори между управниците на различни страни, но от тези преговори не се променя нищо, абсолютно нищо в същността. Не се променя, защото те никога не говорят за най-важното. Никога не говорят за истинската причина за войната. Те говорят само за следствието и ни заблуждават, като поднасят всяка среща като някаква новост.

Обърни внимание, най-забранената информация в целия свят е темата за пътя, по който да се развива човечеството.

Можеш ли да си представиш пътниците на летище в небето самолет, на които им е абсолютно безразлично накъде лети самолетът и може ли да се приземи?

Ти си помисли, че такива пътници не съществуват. Всеки предварително си представя колко време самолетът ще бъде на път и в кой град трябва да се приземи. Но попитай днес един, двама, хиляда души, попитай един милион души и никой няма да ти каже какъв е стремежът на човечеството.

Създадената от жреците система е блокирала човешката мисъл. Със своето бавно мислене съвременният човек не само че не е в състояние да определи дали е правилният път на развитието на цялото човечество, или на отделна държава, той не е в състояние да моделира дори собствения си живот. Всички известни на теб ръководители на Земята в действителност не управляват нищо, абсолютно нищо, което е от значение. Нито в една страна на света няма да видиш ясно изложен план за развитието на държавата. Той не може да се направи, без да се определи ясно и точно пътят на развитие на цялото човечество на планетата Земя.

В резултат на простата комбинация, по която е изградена системата на жреците, всички ръководители са само като надзиратели на функционирането ѝ. Всички управници са загрижени за така нареченото "развитие" на научно-техническия прогрес в своята страна, за военната мощ и за запазването на собствената си власт.

Заради това те се отнасят с пренебрежение

към чистотата на въздуха и на водата - всеки в своята страна и всички заедно в целия свят. Над ръководителите господства системата, създадена от жреците. Управниците, както и повечето хора на Земята, са само активни винтчета на тази система. Тяната мисъл също е забавена така, както е при останалите хора.

Скоростта на мислене! О, как ми се иска ти или някой от читателите на твоите книги не само да осъзнаят с хладен ум, но и да почувстват с всяка клетка на тялото си колко е важна скоростта на мисленето за цялата Вселена.

Не е лесно да се подберат подходящи думи, да се дадат точните примери. Примерите! (Анастасия сравни съвременния компютър с протеза за мозъка. Следователно с протеза за мисълта.) Вероятно хората, които знаят добре възможностите на компютъра, не само ще разберат по-бързо от другите значението на скоростта на мисленето, но и ще я почувстват. Нали ти, Владимире, също можеш да работиш на компютър. И може би благодарение на компютъра ще успееш по-бързо да си представиш катастрофалните последици от забавеното човешко мислене.

Всеки човек, запознат с работата на компютъра, знае, че за него е от голямо значение обема на паметта и скоростта на работата му. Забележи - скоростта на работата!

Сега си представи какво може да се случи, ако се намали скоростта на компютъра, който управлява летищния самолет или следи работата на ядрена система. Компютърът може да допусне аварийна ситуация и да стане катастрофа.

Живият биологичен компютър, който притежава всеки земен човек, е несравнимо по-съвършен от изработения от човека. Той е предвиден да помага в управлението на неизмеримо по-съвършения и мащабен механизъм - вселенските планети.

Управлението е възможно,

в случай че неговата скорост е близка до първоначалната или е по-висока. Но тя е намалена и продължава да спадат. Всеки сам може да види това, ако погледне ситуацията малко по-внимателно. Ако дори и най-съвършеният компютър, изработен от човешка ръка, се товари всекидневно, ежечасно с най-различна информация, без значение каква е тя, но се товари, в края на краищата, той ще започне да работи по-бавно, а може и изобщо да спре да обработва постъпващата информация.

Това ще стане тогава, когато той до такава степен ще е претоварен с информация, че няма да бъде в състояние да поема нова. Подобно нещо се е случвало при повечето хора. И системата, създадена от жреците, е излязла извън контрол. Тя започнала да работи от само себе си.

Звярът, който поглъща деца, е именно системата, излязла извън контрол. Тя започнала да работи от само себе си.

Погледни внимателно. Кой поема веднага в своите железни лапи детенцето, родено от земната жена-майка? - Системата. Кой определя каква храна да приема то? - Системата.

Кой определя избора на жизнения му път? - Системата.

Жреците са изгубили управлението на системата, организираща живота на земното общество, но те знаят законите, по които тя работи, и все още могат да оказват влияние върху живота на планетата. Те и днес могат да забавят или да активизират развитието на отделни ситуации.

Когато излезе първата книга с изказванията на Анастасия, жреците се заинтересуваха от нея. Разбира се! Та нали тези изказвания бяха направени от внучката на жрец, който е наясно с тайните лостове на управлението, при това от млада жена, живееща по начин, който позволява да се ускорява работата на мисълта.

Те разбраха, че Анастасия си е поставила задачата да преведе хората през времето на тъмните сили. Теоретично това е възможно. Преместването във времето е изменение на съзнанието. Възможно е да

се направи подобно нещо с един човек.

Значителните промени в съзнанието на човечеството са процес, разтеглен в хилядолетия. В него участват много поколения, но такъв процес не може да се нарече пренасяне през времето.

Да се пренесе през времето означава, да се промени съзнанието на хората, които вече живеят днес, в съзнание, което са имали или ще имат в условията на Божественото райско битие.

Жреците се постареха

да открият плана, по който ще действа Анастасия. Разкриха го и го сметнаха за наивен, съдържаш множество неверни решения. Явно сметнаха, че начинът на предоставяне на информация само чрез книгата е недостатъчен. При съвременния човек възприемането на информация изисква нейното многократно повторение.

Освен това те научиха, че автор на книгата е някакъв предприемач, който не само не се ползва с минимален авторитет сред хората с духовно мислене, но дори не е известен на никого в тези среди.

Следователно нищо значително не би могло да се сътвори в човешкото общество по пътя, избран от сибирската отшелница. Така мислеше и моят баща.

Първото нещо, което предизвика учудване и накара жреците да засанат нащрек, беше фактът, че са започнали да се случват събитията, предсказани от Анастасия в първата книга.

Тя казваше: "Ще доведе при теб много хора, които ще ти обяснят това, което не ти е ясно." И при теб започнаха да идват хора, които не само че можеха да обяснят нещо, те започнаха да действат.

Тя казваше: "Художниците ще рисуват картини, поетите ще пишат

стихотворения." И се появиха картини и много стихотворения за новата прекрасна реалност на човешкото битие.

Тя казваше: "Книгата, която ти ще напишеш, ще се издава в различни страни." Книгата излезе и беше публикувана на различни езици по света. Жреците не знаеха с помощта на каква сила, с какви механизми се осъществява предначертаното от Анастасия и се сбъдва пред погледа на всички. Те разбираха, че тя действително започва да реализира замисленото в живота, но не

можеха да разберат по какъв начин постига целите си.

Това можеше да означава само едно - скоростта на мисълта на Анастасия превъзхожда значително скоростта на мисълта на жреците. Много от ходовите комбинации, изградени от нейната мисъл, са недостижими. А това означава, че може окончателно да бъде изгубена възможността да се влияе на човешкото общество от страна на жреците. Жреците не можеха да допуснат подобно нещо. Докато обмисляха комбинацията за противодействие, стана нещо още по-невероятно. Бяха обнародвани нейните нови изказвания. Множество хора се насочиха към създаването на измененията, за които тя разказваше.

И тогава срещу Анастасия бяха насочени всички начини за противодействие. Един от най-ефективните се оказа дезинформацията с помощта на магическата дума-символ "секта". Във вашата печат се появиха публикации, в които се разказваше за разни ужасни секти и веднага се подчертаваше, че сред тях има и секта "Анастасия". Използваха се такива думи-символи, като "тоталитарна", "деструктивна".

Този начин на противодействие се използва от жреците още от древността. С негова помощ е сменена и религи-

ята в Русия. Този метод винаги е действал безотказно. И този път, както преценили жреците, той пак подействал. Ти и много читатели, които общуваха помежду си, но не се познаваха лично, с учудване откриха, че ги наричат сектанти. Лъжливите слухове се разпространяваха умело и интензивно. И затова администрацията не решаваше въпроса.

Инициативата за получаване на земя за изграждане на родовите имения получи гласно и негласно противодействие. Системата проработи.

Жреците от по-ниско ниво в йерархията сметнаха, че с Анастасия е свършено. Първи разбра, че това не е така, върховният жрец... Той разбра: Мисълта на Анастасия, която моделира бъдещето, не само е взела под внимание противодействията на системата, но ги е пренасочила за доброто.

Случи се следното. Не е възможно имената, базиращи се на принципите, изказани от Анастасия, да се създадат по традиционния начин. За изграждането им е необходим подробен проект. Трябва да се разработи дългосрочна програма, което в някои случаи ще изисква не по-малко от година, а в други - значително по-голям срок. Неомислените действия могат да доведат до дискредитиране на идеите. Забавянето на процеса за получаване на земя всъщност е предотвратило прибрзаните действия.

Забавяйки процеса на получаване на земя, те не успели да унищожат мечтата за бъдещето, да забавят работата на мисълта на много хора, които формират образа на бъдещите си имената, бъдещето на страната си и прекрасното бъдеще на човечеството.

Когато Анастасия говореше за първото място на Русия в построяването на прекрасното бъдеще, добре разбираше, че не е възможно да се построи рай само в отделно взето селище или дори държава. И нейната мечта все повече се приемаше от сърцата на хората в другите страни. Ти, Владимире, можеш да определиш това по популярността на твоите книги, издадени извън Русия. Днес тяхната известност е голяма, но тя е несравнима с бъдещата. Когато хората започнат да осъзнават...

Сега това осъзнаха и жреците. Анастасия започва да разкрива тайни, над които те са си блъскали главите не едно хилядолетие. Ето една от тях.

„Енергията на живота“

Владимир МЕРГЕ

ПРИЯТЕЛСТВО

Една ранна октомврийска утрин весела дружина от двайсетина деца и десетина възрастни напуска калдъръмените улици на града и се отправя към полето. Децата с весела гълчава вървят напред. Ровят с изгорелите от слънцето боси крачета пепелта на пращия коларски път, а след тях вървят възрастните, понесли кой кошница, кой кофа и весело разговарят. От време на време някой от тях подвиква на децата, че много прашат, но те даже не чуват забележките. Весело ровят с крачета, надбягват се. Денят им обещава различни интересни занимания. Най-подир трополи талигата, теглена от Кочо - гривест бял кон.

Когато стигат до висок жив плет, малчуганите спират и викат:

- Ето го, ето го! Стигнахме!

Явно не идват за пръв път. Накрая на живия плет има малко порте. Отварят го и навлизат навътре.

Но какво е това и защо идват точно днес?

Това е лозето на прадыдо ми Мито Горчев от Пазарджик, а днес е гроздоберът. О, сякаш навлизаме в райска градина. Едри кехлибарени гроздове висят по многобройните лозови кютуци. Големите орехи са разпукнали зелените обвивки на плодовете си и някои са нападнали по земята. Навътре ни води меко пътче, обрасло със зелена тревица.

Момчетата веднага започват да се търкалят и правят каваци (кълбо напред) и така стигат до къщето. Вътре в него има легло, пейка, стола на дядо Мито и шише с вода. Там пред къщето е помпата - кърцалка.

Отстрани на пътчето са подредени като ученици сините сливи. Презрели, половината са накапали по земята. Толкова сладки, че само като ги опиташ и трябва да бягаш към помпата, за да пиеш вода.

- Хайде да започваме! - нетърпеливи са децата.

- А да закусим? Бързо на помпата да си измиете ръцете! - изкомандва дядо Мито.

С весел смях и пръскане с вода завършва миенето. А къде да се изтрият? Разбира се, от забрадките на бабите. Насядали на пътчето по тревата, всеки вперва очи в бохчата, която развързва него-

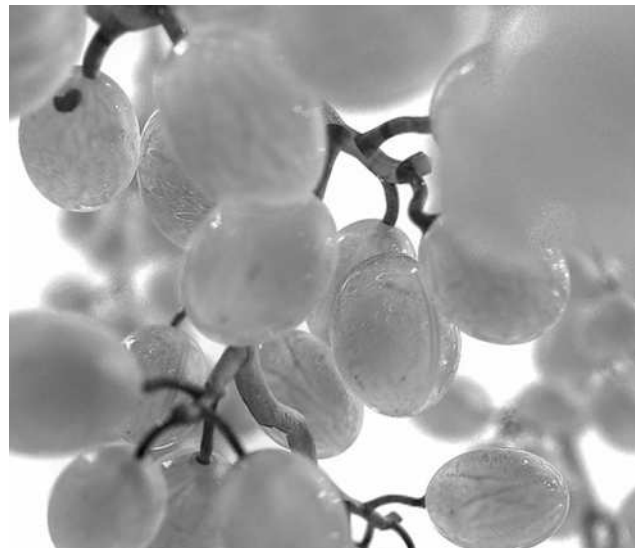
вата баба или дядо. Есенните слънчеви лъчи нежно гаят гърбовете на всички.

Природата е създала толкова много красота. Да се чуди човек откъде взема толкова различни бои и как е могла така красиво да обагри листата на дърветата и лозите.

Тогава твърдят черен хляб и сухото сирене, съчетани с едрите сочни зърна грозде, ти се струват най-кусната закуска.

- Хайде, юнаци, скачайте и се захващайте за работа! - извиква дядо Мито след закуската.

Най-напред се почва

с със сливите. Децата събират окапалите по земята, а възрастните берат по дърветата. Когато привършат тази дейност, щайгите с тях се натоварват в писаната талига, връга се Кочо и се откарват по домовете на децата, за да сварят майките им мармалад. Ох, че е вкусен!

След това се започва бруленето на орехите. Мъжете с дълги пръти брулят, а жените и децата ги събират. Пълнят се в чували. През цялото време се прави съревнование - кой повече е събрал и кой колко е изял.

Най-послед идва ред и на ароматното грозде. Децата са освободени от тази работа, за да не се пореже някой. Нали знаете, че то се бере по-лесно с помощта на различни ножчета и ножове. Пълнят се щайгите и Кочо, опънал шия, яко тегли талигата към града. Горкият кон - не му е лесно по време на гроздобера. Цял ден напъва с талигата с богатия и вкусен берекет. А такъв има в изобилие.

През цялото време дядо Мито седи на своя стол под ореха, който е на средата на лозето. Изглежда, че там му е любимото място.

Децата, след като се наиграят, сядат край него и започват да го

подканят:

- Хайде бе, дядо Мито, разкажи нещо!

И се започват безкрайните приказки за животни различни, та се стигне до турското робство и Освобождението ни от него. Всичко това той го е виждал и преживял.

На един такъв гроздобер дядо Мито рече:

- Сега няма да ви разказвам, а ще ви покажа нещо.

Всички затаяват дъх. Ама наистина ли има нещо, което не им е показвал до сега?

- Сядайте и няма да говорите, ама няма и да се плашите от това, което ще видите!

една провлачена мелодия. В този момент от дънера на големия орех се показва и пропълзва един ..... смок.

- Ей! - плаха въздишката излиза от всички детски уста.

Смокът се свива на кълбо в краката на дядо Мито. Ами сега? А той още по-развеселен бърка във вътрешния джоб на гайтанлията и изважда лимонадено шише с прясно мляко. Отпива глътка, навежда се и го излива в една калена паничка, която ние чак сега забелязваме. Паничка от тия шарените, които грънчарите продават на панаира. Смокът пропълзва до нея и жадно изсмуква млякото.

- Деца, запомнете, това е моят приятел. Нашето приятелство не е от вчера, то е от дълги години. Този смок ми пази лозето, затуй го черпявам всеки път с млекце. А със свирката му давам знак, че съм дошъл. Искам, когато мене не няма вече, някой от вас да продължи това приятелство! - рече дядо Мито и прибра свирката. Смокът също се прибра в дупката си под дънера на стария орех.

На един от следващите гроздобери, дядо Мито пак изважда свирката, засвирва, повтаря няколко пъти мелодията, но смокът не се показва никакъв. Излива млякото в паничката, пак свири, но смокът го няма и няма. Тъга покрива лицето на стареца.

- Какво е станало с моя приятел? Това ли е краят на хубавото ни приятелство? - и една едра сълза се търкува по набръчканото му от годините лице.

Всички го зауспокояват, но той е неутешим. - Трябва да продам лозето, иначе всеки път, когато идвам, ще тъгувам по изгубеното приятелство.

Така и направи. Продаде го.

Дядо Мито през целия си живот е здравеняк, едър и як българин. Почина на сто и четири години. Остави десет сина и дъщери, много внуци и правнуци. Неговият баща е живял 116 години, а чичо му 120 години. Простият начин на живот, главно сред природата, чистата и свежа храна от растителен произход навярно са им помогнали да доживеят до дълбока старост.

Екатерина СТАЕВА,
Велинград

Отвори очи

*Отвори очи и виж зората
колко нежно и свенливо
си разбулва бавно тя снагата
и поглежда срамежливо.*

*После тихо като самогива
пристъпва кротичко към теб
и с усмивка топла и красива
те дарява с гетелиен герб.*

07.07.06 г.

Николина АЛЕКСИЕВА

Покварата

*Покварата вървеше срещу мен
с поглед алчен и зли очи
и зорко дебнеше ме всеки ден
със цел да ме опорочи.*

*Тя идваше с протегнати ръце
по чистият и светъл път
да вземе чак туптящото сърце
от моята пламтяща плът.*

*Но разумът всесилен и могъщ
изправи се за бой готов,
а покварата в страх и ужас същ
се отрече от този лов.*

Николина АЛЕКСИЕВА

СЕРАФИМ

*Очаквам ветреца да повее,
зная слънцето ще се засмее.
Окапват бавно, бавно листата,
те шарен килим са по земята.*

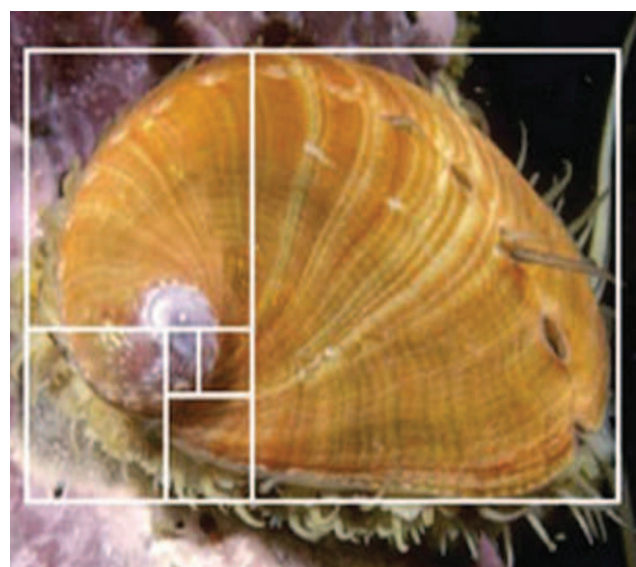
*Чакам ромон дъждовен,
гост приятен чаровен.
Чувствам се някак просторен,
наблюдавам небето спокоен.*

*Очаквам пелерината нощна,
поразява вселената мощна.
Ставам малък и незабележим
върху крилетите на Серафим.*

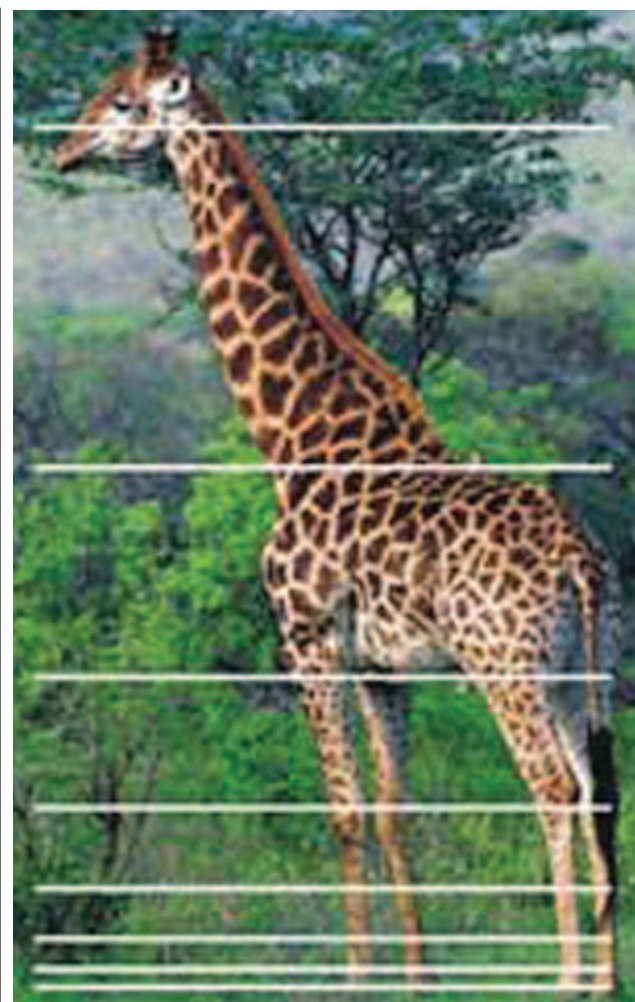
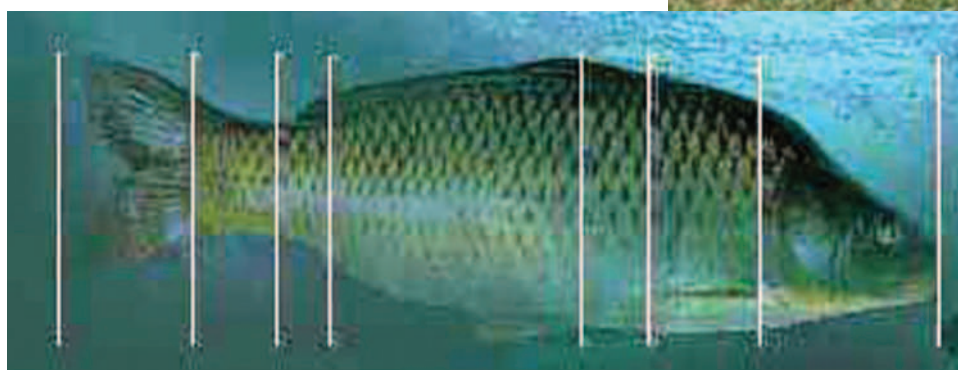
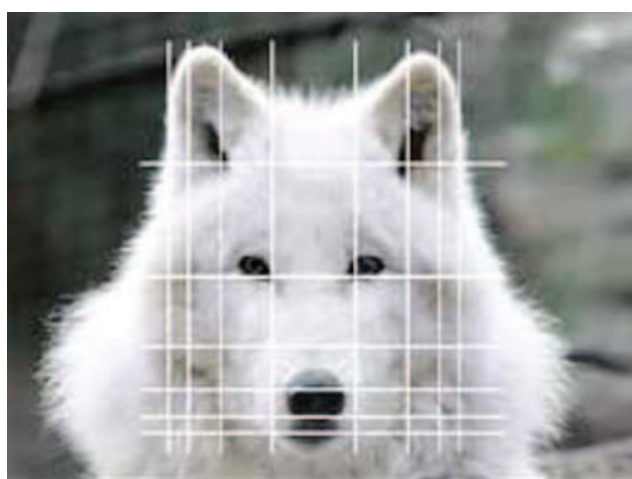
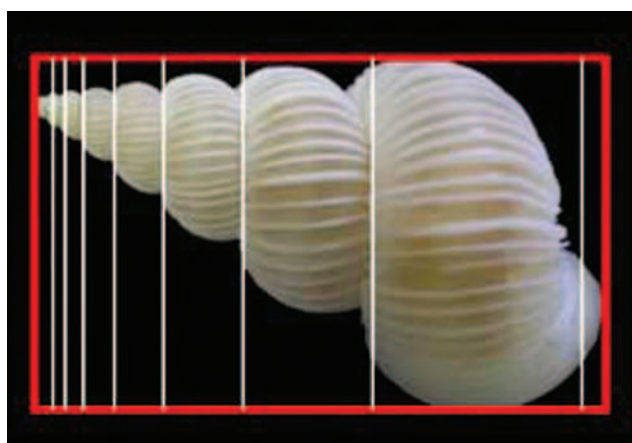
Станислав БЕЛЧЕВ

Това са няколко примера на златни пропорции при животните, които се виждат или в съотношенията части-цяло или ширина-дължина. Ще се уверите, че както

ЗЛАТНО СЕЧЕНИЕ ПРИ ЖИВОТНИТЕ

при растенията, така и при животните, във всичките им форми - от най-низшите до "венеца" на творението - човека, властва законът на хармонията: $1/1.618$. Интервалът между белите линии нараства с "Ф" 1.618, а червените провъгълници са "златни" (ширина/дължина= $1/1.62$).

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар четвъртата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите.
Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimenie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар третата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово име".
Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimenie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар втората книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков.
Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimenie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар първата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер.
Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimenie@yahoo.com

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба
художник
Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:

Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:

1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана"
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
962-16-87
e-mail: rodimenie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издателска къща "Новата
цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG63

Отдел разпространение:
088/869 33 59
Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД

ISSN-1312-7063